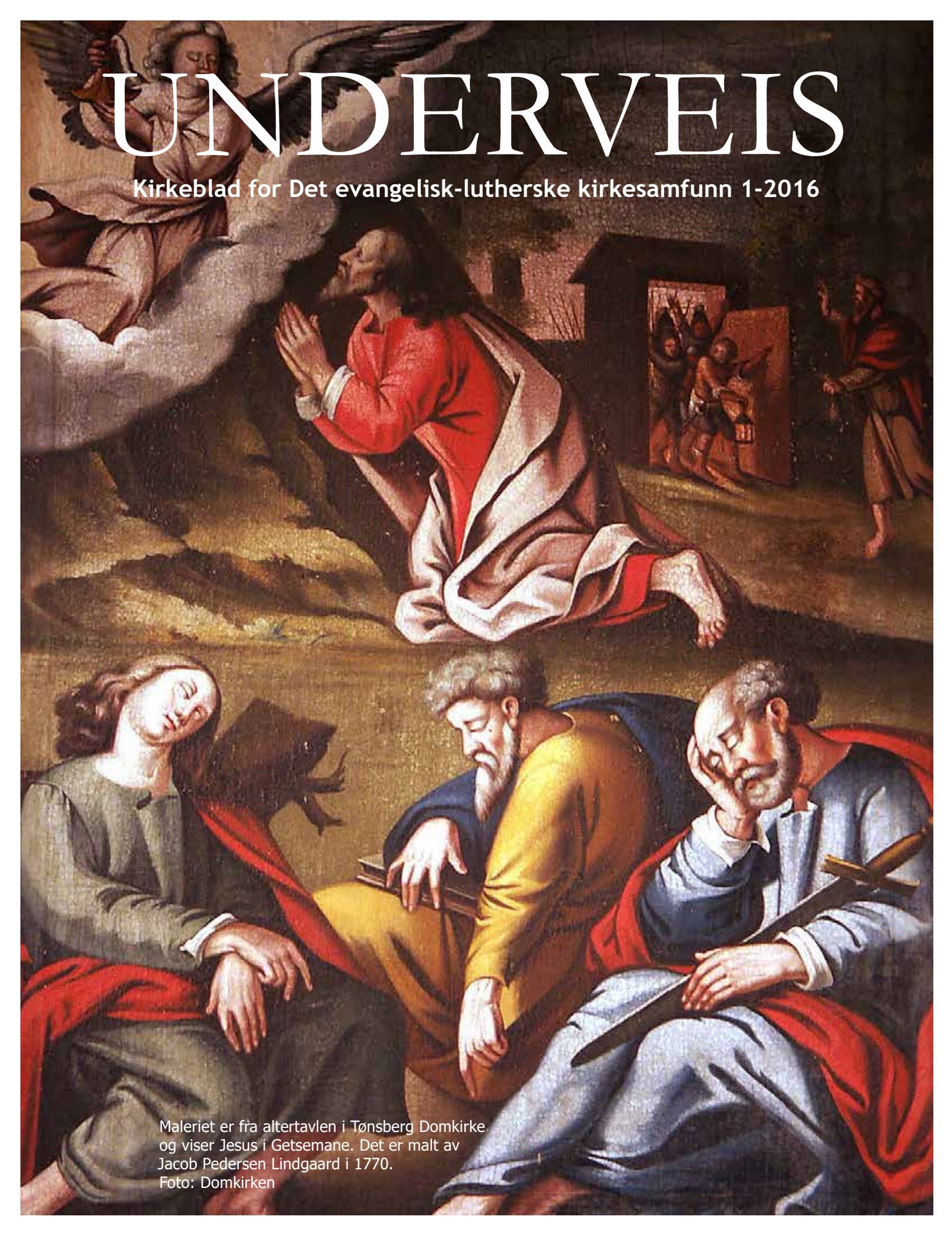

UNDERVEIS

Kirkeblad for Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn 1-2016

Maleriet er fra altertavlen i Tønsberg Domkirke og viser Jesus i Getsemane. Det er malt av Jacob Pedersen Lindgaard i 1770.
Foto: Domkirken

DELK

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn med fire nummer pr. år.

33. årgang. Opplag 2 200 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Rolf Ekenes

Kontortlf.: 33 35 93 51

E-post: rolf.ekenes@delk.no

I redaksjonen:

Torunn Fadum Døvik

Tlf.: 918 87 350

E-post: hvorfor-ikke@live.no

Torunn Hvale

Tlf.: 971 69 322

E-post: torunn.hvale@gmail.com

Jon Tore Lie

Tlf.: 952 95 554

E-post: jotol@online.no

Red. sekr. – design & layout

Tormod Fredriksen, TEIE it-com

Tlf.: 916 93 078

E-post: tofredr@online.no

Trykk

Nordby Grafisk, Larvik

Forsidefoto

Fra altertavlen i Tønsberg Domkirke

Foto: Domkirken

Distribusjon

DELK-kontoret

Tlf.: 33 35 93 50

E-post: underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn

Åslyvn. 19, 3170 Sem

E-post: delk@delk.no

Kontonr.: 3000 27 1394

ISSN: 0809-229x

10

– Velkommen til Det Grønne Hus

Og en bibelgruppe med «cola og høye smørbrød»

21

Misjonærhilsen fra Japan

Les siste nytt fra familien Alfsvåg Ekenes i Japan

24

Jesus til barna

Irene Gundersen er ny konsulent i SØNDAGS-SKOLEN NORGE

Litt av innholdet:

- 03 Leder
- 04 DELKs misjonsfokus 2016: Ytremisjon i Norge
- 05 Unges tro – Alles ansvar
- 06 NLM trossamfunn – DELKs nye søsterkirke?
- 06 Stor dag i DELK Bergen menighet
- 08 Påskeandakt
- 09 Betrakninger rundt påske
- 10 Bibelgruppe med «cola og høye smørbrød» i Halden
- 12 Bli kjent med DELKs styreleder | – Vi håper på vekst i Kristiansand
- 14 Den ene og de mange. En langfredagsmeditasjon
- 15 En av DELKs viktigste komiteer | Misjon blant jøder?
- 16 «Korset sto skjult mellom løv i det fjerne!»
- 18 Møtelisten | St. Hansstevnet 2016
- 20 Erling Rantrud ny prest i Horten
- 21 Misjonærhilsen fra Japan
- 24 – Nei, det var ikke sånn, Sissel!
- 25 Skolenytt fra Skauen, Bjerkely, Ryenberget og Granly
- 26 Skolenytt fra Moe skole | Bondal-nytt
- 28 Diverse nyheter fra DELK
- 34 Slekters gang | Kontoer for gaver | Misjonærer og utsendinger
- 35 DELKs adresser og kontaktpersoner
- 36 By-leir for årets konfirmanter

Vikar-tilsynsmann

Tilsynsmann Rolf Ekenes har studiepermisjon fra årsskiftet og fram til utgangen av mars. Det er vel unt etter intense år som vår leder.

I permisjonstiden er jeg hans vikar og har først og fremst oppgaver knyttet til denne funksjonen som ikke kan vente til tilsynsmannen er tilbake.

Morten Askjer

Å leve sant med Gud og hverandre

Min far hadde som liten gutt knust en kopp. På sin mors spørsmål om det var han som hadde gjort dette, lød svaret: "Jeg liker ikke å snakke så mye." Selv om kopper ble vedsatt annerledes i en småbrukerfamilie for 75 år siden, var jo dette en bagatell.

På mange og helt andre plan i livet merker vi fristelsen til å skjule eller dekke over vår egen urett eller våre tabber.

Skal jeg raskt innrømme det som det er eller feie under teppet? Hva gjør de små dekkoperasjonene med sårene vi har påført andre? Hva gjør dette med mulighetene for forsoning og gjenopprettelse?

Dersom vi raskt inndrømmer det som ikke ble som det skulle, kan folk flest være forbausende raske til å bli ferdige med saken. En svenske som i sin tid var generalsekretær i FN, Dag Hammarskjöld, sa følgende: "Ikke noe kan binde oss sammen så mye som erkjennelsen av våre synder."

Dette er visdomsord som jeg kan bekrefte av egen erfaring. I alle kirkesamfunn er vi syndere, og når vi jobber tett sammen, vil det naturligvis merkes at vi er nettopp det. Vi sårer iblant de vi er aller mest glade i.

"Jeg har krenket deg med tanker ord og gjerninger (...)" Slik innleder vi gudstjenesten, og er på den måten ærlige overfor oss selv og våre medmennsker. Enda viktigere er det at slik ærlighet praktiseres i familielivet, naboskapet osv. Det er en velsignet frihet å få være sanne, uten den ødslende lekkasjen av livskraft som oppstår når vi later som vi er bedre enn vi er. Når vi ikke prøver å pynte på egen urett, vil vi ofte bli møtt med raushet både i det kristne fellesskapet og blant mennesker generelt.

1 Joh 1,7: "Men dersom vi vandrer i lyset, slik han selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre og Jesu, hans Sønn **blod renser oss fra all synd.**"

DELKs misjonsfokus våren 2016: Ytremisjon i Norge

En ny Jesus-klan!

Fra Torunns misjonshverdag

Torunn Haukvik Minnesjord startet som misjonær allerede i 1983 i Etiopia. Selv om hun kom hjem fra «misjonsmarken» i 1997, har hun i alle år siden fortsatt som misjonær.

For tiden arbeider hun som DELK-utsending i regi av NLM (Norsk Luthersk Misjonssamband) som innvandringskonsulent, og dessuten i en mindre stilling i Kristent interkulturelt arbeid (KIA).

Arbeidet hennes spenner over ulike områder som strategiarbeid, litteraturspredning, nettverksarbeid, inspirere kristne til å engasjere seg i innvandrerarbeid og, ikke minst, direkte kontakt med innvandrere. I det siste har flere av hennes innvandrervenner vært syke, og da har spørsmålet om bønn for syke fått ny aktualitet.

– Muslimer kjenner til at Jesus helbredet syke. Jeg understreker at han lever i dag og tilbyr meg å be for dem.

– Muslimer kjenner til at Jesus helbredet syke. Jeg understreker at han lever i dag og tilbyr meg å be for dem.

Vennskap som fundament

Torunn blir ofte involvert i samtaler som snart blir ganske fortrolige – ofte om tro og om Jesus. Mange med muslimsk bakgrunn er åpne, men man møter også fort på den store snublesteinen om korsfestelsen og at Jesus er Guds Sønn. Da er det viktig å ha bygd en bro av vennskap og tillit først. Da tåler vi slike konfrontasjoner og kan gå videre som venner, og fortsette våre samtaler om tro.

Torunn forteller om en ung gutt fra Sudan som de har kommet så nær gjennom KIA. Nylig var han og fortalte fra livet sitt for DELK-konfirmantene i Telemark. Han har vært på flukt fra han var 8-9 år, og har ikke sett familien siden. I 8 år jobbet han hos en bonde i Libya, før han kom seg ut og videre - over havet. En lang reise og en sterk historie. Han fylte 20 år nettopp den dagen, og konfirmantene hadde kjøpt gave til han. «Det er første gang jeg får en bursdagsgave,» sa han og strålte.. Det var sterkt for oss alle.

– Og nå skal han begynne å ta igjen all den skolegangen han aldri har fått.

Torunn i aksjon på den ukentlige leksehjelpe på KIA. Mange frivillige fra DELK deltar. 15-20 elever fra mange land kommer. I det siste har flere nye fra Syria kommet på leksehjelpe for å lære seg norsk.

En ny klan-tilhørighet

Mye av Torunns tjeneste er knyttet til ett afrikansk folkeslag som det er svært mange av i Norge – nesten 40 000.

– Deres identitet som muslimer går dypt. De er i utgangspunktet nomader og lever i et nedarvet klan-system. En 3-åring kjenner navnet på sine forfedre i 8 ledd bakover. Alle er en del av en større kjede. Når disse afrikanerne treffer hverandre, finner de snart ut hvilken klan den andre tilhører. De som er fra samme klan, er forpliktet til å hjelpe og beskytte hverandre. Men mellom klanene er det ofte ødeleggende konflikter og stor avstand.

– Han fylte 20 år nettopp den dagen og konfirmantene hadde kjøpt gave til han. «Det er første gang jeg får en bursdagsgave,» sa han og strålte.

– Blir noen kristne, medfører det en dramatisk sosial endring. Den som svikter klanens tro, blir avskåret fra klanfelleskapet og mister all beskyttelse. Det er ikke uvanlig at han/hun får dødsdom både fra imamer og sin egen familie. Noen har nylig stått fram gjennom et lite filmopptak på nettet (YouTube) med sitt kristne vitnesbyrd. En formell fatwa (dødsdom) ble utstedt på YouTube etter

dette og en far sier: «Hvis noen får tak i ham (sønnen!), drep ham!» En av de som er blitt kristne og har vitnet åpent om det, har blitt slått ned flere ganger. Men de angrer ikke og vil gjøre det igjen. De som så har kommet til tro på Jesus, står sammen og utgjør en ny klan, en Jesus-klan.

– De som tar imot evangeliet, erfarer at de får fred i hjertet og en ny mening med livet, forteller Torunn. Og ikke minst glede. En av vennene mine fortalte at det var første gang hun kunne le hjertelig. Å være viss på frelsen er for dem nytt og veldig stort.

– Hva tenker du om kristne med annen etnisk og kulturell bakgrunn enn oss? Er det mest naturlig at de danner egne etniske fellesskap, eller bør de bli en del av norske menigheter?

– Det er et stort tema! Innvandrere har behov for å være sammen på eget språk. Et råd til de nye kristne jeg tror har mye for seg, er dette: Ha egne samlinger utenom søndag og være med i norsk (eller internasjonal) menighet på søndag. Men mon tro om ikke utfordringen for våre forsamlinger er like stor i å integrere dem?

I Skien er Torunn ofte kontaktet av NAV for å finne norske venner til flyktninger som er bosatt i kommunen. Folk på det lokale NAV-kontoret har stor tillit til hva KIA gjør, og vil gjerne koble KIA-venner til nye landsmenn.

Unge tro – Alles ansvar

«Høsten er stor, men arbeiderne få»

Aldri vært mer misjonær enn nå

– Men er du en skikkelig misjonær når du stadig er i Norge og for det meste snakker norsk?

– Jeg har aldri vært mer misjonær enn jeg er nå. Vi har en kjempemessig mulighet i disse tider. Alle vi kristne bør være forberedt og rustet til å møte folk som kommer til oss utenfra, våge å gå inn i et vennskap, hvor vi også kan leve ut vår egen tro åpent og ærlig. Kurset «Tro mellom venner» gir en god utrustning til det, og anbefales på det varmeste.

Torunn møter også mye frykt for islam og skepsis når det gjelder innvandrere – at islam tar over. Det er ikke så rart med den veldige migrasjonen som skjer i vår tid. Da er eget fundament viktig. Og kanskje er det sånn at vår sekularisme er en større åndelig trussel for oss?

– Vi har en kjempemessig mulighet i disse tider. Alle vi kristne bør være forberedt og rustet til å møte folk som kommer til oss utenfra, våge å gå inn i et vennskap, hvor vi også kan leve ut vår egen tro åpent og ærlig.

Det er også viktig å skille mellom islam og muslimer. Det er mennesker vi skal møte, ikke en religion.

– Hva ser du for deg i denne tjenesten videre?

– Vi er helt avhengige av Jesus og Ånden. Det vi holder på med, vokser fram gjennom bønn. Det er en bevegelse i dette vi holder på med, og Gud må vise vei. Jeg ser ofte i ettertid at Gud var der. Jeg liker tanken at vi er på vandring – og at vi går rundt blant mennesker som Jesus gjorde og som disiplene gjorde. Vi er hans føtter og hender.

– Hva med DELK-menighetene i dette bildet?

– DELK har et stort potensial, hevder Torunn. – Jeg opplever at i DELK er mange åpne, vi har lite fordommer, og framfor alt er det mye trofasthet. Dessuten trenger mange å få del i den læreressige dybden som DELK har. Det er lett for mange som er kommet til tro, å bli dratt tilbake.

Ulf Asp
misjonssekretær

Hans Kristian Skaar i NLM holdt et innlegg om temaet på GF 2015. Foto: TFR

På vei inn i 2016 er verden preget av store kriser. NATO-general Jens Stoltenberg uttalte at «verden er blitt farligere, mer kompleks, mer sammensatt og mer uforutsigbar». Kanskje kom det litt overraskende på oss som har levd i et fredelig Norge som har flommet over av penger og i liten grad har vært i berøring med verdens nød. Men situasjonen minner oss om at denne verden skal gå til grunne. Det er ikke noe vi kan stole på i denne verden, ingenting er trygt og ingenting holder. Himmelen og jorden skal forgå. Det er virkelig bare Jesus som kan gi frelse til denne verden. «All other ground is sinking sand.»

Ved nyttårsskiftet bor det 1 956 296 barn og ungdommer under 30 år i landet vårt. Dette er en generasjon som mer enn noe annet trenger Jesus. Bibelen lærer oss at Gud elsker hver eneste en av de. At han vil at de skal bli frelst og lære sannheten å kjenne. Dessverre kjenner de færreste av disse Jesus. Dette kaller oss til handling. Vi kan ikke bare se på at nesten en hel generasjon barn og unge satser på «sinking sand». Jeg tror vi altfor lenge har tenkt at å nå barna og ungdommene med evangeliet er deres eget eller en eller annen ungdomsleders ansvar. Idealet for en kristen ungdomsleder har vært en 19-åring som er kjekk, morsom, god på gitar, har draget på damene og har minibusslappen. Men om vi har større ambisjoner for barne- og ungdomsarbeidet enn at deltakerne skal bli forelska i ungdomslederen, trenger de også å møte voksne menn og kvinner som har levd et liv sammen med Jesus, og som ser det å gi evangeliet videre til neste generasjon som sitt kall. Nærværende voksne som bryr seg, som er der når de går på trynet – og når de har det

bra, og som kan vitne om at det er noe som holder – alltid, overalt, uansett. At «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid.» (Hebr 13,8).

For det var aldri meningen at ungdom skulle sitte isolert på en ungdomsklubb og aldri møte voksne kristne som kunne lære de om livet med Jesus. Og det var aldri meningen at bedehusene og kirkene våre skulle være fulle av modne, voksne kristne som aldri fikk møte en nyfrelst ungdoms brennende vitnesbyrd, som aldri fikk være der første gang noen leste en Bibel eller fikk se en ny generasjon ta sine første steg i tro og vokse som kristne.

Det bibelske bildet er annerledes. Det bibelske bildet er at vi er ett i Kristus – for at verden skal tro. Det bibelske bildet er at de gamle skal drømme drømmer og de unge skal se syner. Det bibelske bildet er at vi er lemmer på det samme legemet – som er avhengig av hverandre.

I dag står vi overfor en ungdomsgenerasjon som tilsynelatende lykkes bedre enn noen før de, men som allikevel så ofte kræslander psykisk. En generasjon som ikke kjenner nåden, ikke hvilen og ikke frelsen. En generasjon som er nådeløs – og aller mest mot seg selv – men som roper etter åndelige fedre og mødre. Ikke voldsomme forbilder. Ikke perfekte fasader. Men ekte forbilder som har levd med Jesus og som kjenner en Gud som gir nåde.

I løpet av 27 år som ungdomsleder har jeg fått oppleve å møte ungdom på de underligste avkroker og i de største byene, i 18 av landets fylker, i områder hvor jeg ble advart mot at det ikke fantes tro. Men jeg har fortsatt til gode å finne et sted hvor jeg ikke har møtt ungdom som lengter etter å få vite mer om Ham vi tror på. Jeg har fått oppleve at Bibelen snakker sant når den sier at høsten er stor. Og at det er vi som er høstfolket. Det er ikke bare foreldrenes ansvar eller ungdommenes eget ansvar eller en ungdomsleders ansvar. Neste generasjon er vårt ansvar. «For under himmelen er det ikke gitt menneskene noe annet navn som vi kan bli frelst ved» enn Jesus Kristus (Apg 4,12).

Høsten er stor. Arbeiderne er få. Be høstens herre sende arbeidere ut.

Og kanskje en av de er deg.

Hans Kristian Skaar

NLM trossamfunn – DELKs nye søsterkirke?

Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) etablerte et eget trossamfunn sist sommer. I den anledning hadde vi en samtale med generalsekretær Øyvind Åsland på hans kontor på Fjellhaug i Oslo.

Et overveldende flertall i generalfor-samlingen gikk inn for opprettelsen av et trossamfunn innen NLM. Begrun-nelsen for det var at mange har meldt seg ut av Dnk (Den norske kirke), og at disse ville sette pris på å få melde seg inn i et trossamfunn i regi av NLM.

- Men trossamfunnet i NLM er også åpent for andre, presiserer generalsekretær Øyvind Åsland.
- Blir dette å forstå som et kirkesamfunn som f.eks. DELK og Frikirken?
- Det er ikke noe poeng ikke å kalle dette et kirkesamfunn. Men etablering-en av trossamfunnet vil ikke forandre vår virksomhet i det hele tatt. Mange av våre foreninger har allerede møter

hver søndag og fungerer som menighet eller åndelig hjem. Noen vil melde seg inn, andre vil ikke. Over 1000 barn er døpt på bedehusene, og fri nattverd har vi alltid hatt. Vårt klare hovedmål som binder oss sammen, er stadig: «verden for Kristus» og «å nå de minst nådde med evangeliet».

- Skal NLM nå begynne med det som ellers hører et kirkeliv til med f.eks. vigslers og begravelser?

- Det kommer til å skje og er allerede en praksis flere steder. Ektepar har blitt viet på bedehuset av en med vigslersrett, og par har fått sin formelle vielse velsignet på bedehuset. Når det gjelder begravelse, sier våre vedtekter at den lokale forening «så sant mulig sørger for at det blir begravelse».

Øyvind Åsland vil det ellers skal være klart fra ledelsens side at de ser alvorlig på utviklingen i Dnk, og at selve læregrunnlaget ved eventuell innføring av ny samkjønnet ekteskapsliturgi, er

endret.

- Men hva dette skal bety for den enkelte forhold til Dnk, vil vi ikke være bastante på. Det må den enkelte ta stilling til bl.a. ut fra den lokale situasjonen.

- Er det rimelig å tenke at NLM over tid blir å regne som en frikirke?

- Vi har ingen ambisjon om å vokse og bli store som trossamfunn og er oss bevisste på vår identitet som misjonsorganisasjon. Vi tenker ikke at NLM nå er blitt et trossamfunn, men at det er blitt opprettet et trossamfunn innen rammen av NLM. Hva vi over tid vil bli regnet som, ja, hvem vet?

Om sin egen oppvekst i en bygd på Sørlandet forteller han at de hadde det åndelige hjemmet på bedehuset. Der hørte de hjemme. Der var det ledere som både formelt og reelt hadde og tok ansvar. Det var deres menighet. Dnk var i større eller mindre grad relevant.

- Helt siden 1891 da misjonsorganisasjonen ble opprettet som «Det norske

Stor dag i DELK Bergen menighet

Det var en stor dag for Bergen menighet 13. desember 2015 da syv iranere bøyde kne for Jesus og lot seg døpe. Menigheten har gjennom de siste par årene sett en stor tilstrømning av våre nye landsmenn, og på en gudstjeneste kan opp til en tredjedel av menigheten være fra et annet land enn Norge. Trofast kommer de til møter, bibeltimer og gudstjenester. Sjelden er de fraværende, og de deltar gjerne i matlaging, vasking, rydding eller andre ting som trengs i menigheten.

Menigheten tilbyr tolketjeneste fra norsk til farsi ved vår faste tolk Issa Hammer som tolker møter og gudstjenester. Issa er offentlig godkjent som tolk og gjør en uvurderlig innsats for menigheten.

Vi har mye å lære av disse som er kommet fra urolige og farlige land. Deres tro har kostet dem mye, flere nesten livet. Farefull flukt gjennom ukjente land og åpent hav har så brakt dem til oss. Og menigheten har tatt imot dem med åpne armer. Flere har sagt at det er trosstyrkende å møte mennesker som har ofret så mye for sin tro. I Norge kan man oppleve hånlige ord, og barn kan

Syv iranere ble døpt i DELK-kirken i Bergen 13. desember 2015 av prest Jan Bygstad.

oppleve mobbing som går på helsen løs om man kommer fra et kristent hjem eller bekjenner en kristen tro. Men reell fare for livet er det heldigvis sjeldent her hos oss. Men i andre land, særlig muslimske, er dette helt annerledes. Innad i familier kan man oppfattes som en sviker og utsettes for de groveste overgrep om man bekjenner troen på Jesus. Og myndigheter i mange muslimske land vil slå hardt ned på og

fengsle og torturere konvertitter.

Siroos Gawam Zadeh ble arrestert av politiet i Iran og torturert på det groveste på politistasjonen. En tortur og mishandling som var så grov at vi ikke kan forestille oss det, og som førte til at han havnet på sykehus. Han så ikke annen utvei enn å flykte fra landet. Han endte etter en tid opp i Norge, og kom til DELK Bergen. Her prøvde han å holde kontakt med sin kone, Fatimeh

lutherske Kinamissionsforbund», var det kallet om å nå de unådde som samlet oss. Samtidig oppstod markante vekkelser, og store flokker samlet seg mange steder på bedehusene. Det var nød over synd og radikal omvendelse. Som en følge av dette vokste det fram forsamlinger som folk med rette kan kalle menigheter. Alt var knyttet til bedehuset.

– Når det gjelder bedehus-menighetenes møter idag, er det noen felles ordninger eller liturgi?

– Vi har gitt klare anbefalinger for f.eks. åpne søndagssamlinger at de bør inneholde Vår Far, trosbekjennelsen og vel-signelse. Dette for å sikre et minimum av fast sentralt innhold. Når det gjelder nattverd og dåp er det mer detaljerte liturgier. Se gjerne på Nlm.no

– Sett at NLM også utvikler seg til å bli et mer utbygget kirkesamfunn for menigheter med sine pastorer; vil dere også tilsette kvinner som pastorer?

– For oss er det viktig at det er et hyrde- og læreansvar som blir utøvd av en mann med nådegaver til å utføre en slik tjeneste. Forsamlingslederstillingen

hos oss har i dag et tydelig hyrde- og læreansvar. Vi mener at Bibelens ord om tjenstedeling gjelder fremdeles og må praktiseres i vår organisasjon og i forsamlingen.

– En prest og tidligere leder i Normisjonen ga nylig uttrykk for sin drøm i den kirkelige situasjon som nå er oppstått, at NLM, Normisjonen og Indremisjonsforbundet (ImF) går sammen om et alternativt trossamfunn; deler du en slik drøm?

– Jeg er åpen for å snakke om det. For framtida gjelder det å stå sammen, vi står allerede sammen med DELK, og i Bedehus-Norge er det tre organisasjoner som er sterkt til stede og har virksomhet på bedehusplattformen. Det skal bli interessant å se om det er muligheter for en felles paraply som kan samle oss.

En engasjert, klarttenkende og imøtekommende generalsekretær gir til slutt – helt uoppfordret – uttrykk for at han setter stor pris på det mangeårige samarbeidet med DELK.

Tekst: Ulf Asp

Foto: NLM/Bård Bøe

Øyvind Åsland er generalsekretær i NLM.

NLM

- en av Europas største misjonsorganisasjoner med ca. 150 misjonærer som er aktive i misjonsarbeid i Afrika, Asia og Sør-Amerika.
- eier grunnskoler, videregående skoler, folkehøgskoler, bibelskoler og høyskoler. Noen skoler eies sammen med andre. På disse skolene er det ca. 7000 elever/studenter og ca. 1100 ansatte.
- på generalforsamlingen sommeren 2015 som samlet rundt 5000 mennesker, ble det gitt 4,5 millioner kr til misjon.

og datteren Baran, som var igjen hos familien i Teheran. Kone og barn ble trakassert, mishandlet og plaget av sin egen familie fordi de gjennom Siroos' vitnesbyrd også ble kristne.

Omsider kunne de reise og kom til Norge og Bergen. Gleden var stor hos både Siroos og hele menigheten, som har fulgt spent med på om de ville klare å komme frem. Da de alle tre sto i menighetssalen før bibeltimen en onsdag, ble mer enn en tåre felt, i ren og skjær glede.

Men selv om man er kommet til det trygge Norge, er ikke prøvelser og trengsler forbi, ser det ut for.

Flere av konvertittene forteller om grove overgrep og trakassering på asylmottak i Norge. Penger og klær er blitt stjålet, og noen har blitt slått og sparket da de etter islamsk målestokk er vantro. I skrivende stund er Siroos, Fatimeh og Barann på Hvalsmoen asylmottak, og hva som skjer med dem fremover, vet ingen.

Avisen Dagen, og også Norge i Dag, har skrevet om denne vekkelser som har kommet til DELK-Bergen menighet. Også NRK har laget nyhetsinnslag om dette. Så må vi håpe at de kristne konvertitters situasjon blir forstått og respektert av norske myndigheter. Å

stadig hevde at mennesker later som at man er kristen for å få opphold i Norge, er en ganske ufattelig påstand når man ser hva det koster å bekjenne Jesus som sin frelser.

Gud har lagt disse våre neste i vår vei, og i takk og bønn til Gud legger vi oss alle i hans mektige hender. «Jeg vil bare gå på Jesusveien!» sier Shiroos og konen Fatime. I islam fant de ingen fred, ingen hvile. Men i troen på Jesus har så mange ting falt på plass. Det er nesten som at han siterer Luthers salme når man snakker med ham eller noen av de andre konvertittene.

*Guds ord det skal de nok la stå,
og ingen takk de høster.*

*Gud selv vil mektig med oss gå,
hans gode Ånd oss trøster.*

*Om om vårt liv de tar,
og røver alt vi har,
la fare hen, la gå!*

Mer kan de ikke få.

Guds rike vi beholder.

Det er for tiden mye oppmerksomhet om flyktningekrisen som pågår. Hvordan det blir med denne menneskestrømmen i fremtiden, vet vi ikke, men som kristne bør vi ha i tankene at den som Gud legger i vår vei, er vår

neste. Og menighetene gjør klokt i å tenke at konvertitter kan komme til alle menigheter og forsamlinger. Da er det muligheter for å legge til rette for god integrering, med språkopplæring og mere til.

Våre nye landsmenn samles jevnlig til bibeltimer og samtale rundt Guds ord. Også språkkurs er startet opp der noen i menigheten med lærerkompetanse underviser i norsk. Så kan man kanskje si at den beste integrering en konvertitt kan ha til det norske samfunn, er ved at han tas i mot i en menighet.

Utfordringene for ledelsen i menigheten er flere, når en ny gruppe mennesker kommer til forsamlingen. Evner man å ta vare også på alle de andre sider, og de andre medlemmer av menigheten? Hva med barnefamiliene, de eldre, konfirmanter, unge voksne osv.? Går det mye ressurser til en gruppe, er det lett for at andre kan bli glemt, og i alle fall føle seg glemt? Kanskje vi ikke skal tenke så mye på at menigheten består av grupper, men av enkeltmennesker som alle er lemmer på Kristi kropp.

Tekst: Jon Tore Lie

Foto: Nikolai Frøvik

Påskeandakt

Peter er i sin mørkeste natt, fryktens kulde graver seg innover i ham.

Han søker mot et ildsted for å få varme. Ved ildstedet i fiendens festning innhenter realitetene ham.

«Men litt etter kom de som stod der, bort til Peter og sa: Visst er du også en av dem! Målet ditt røper deg.

Da ga han seg til å forbanne seg og sverge: Jeg kjenner ikke det mennesket!

**Og straks gol hanen.»
(Matt 26,73-74)**

Peter fornekter Jesus. Maleri av Rembrandt. Bildet henger i Rijksmuseum i Amsterdam.

Peters tale avslørte ham. Han avsløres ikke bare av de andre i gårdsrommet, men han avsløres like mye for seg selv. For i konfrontasjonen som følger av de spørsmål han får, så taler Peter ord som avdekker det mørke som omhyller hans ytre og indre, tvilens mørke. Hanegalet vekker han opp fra hans drømmeverden. Peters drømmeverden, der han selv er den store helt og Jesus sin forsvarer og redningsmann. Han våkner og ser seg selv, hvem han er, han er den som svikter og forbanner sin Mester. Han er avslørt, naken og på flukt. Han er på bunn.

I forklaringen til den tredje trosartikkel skriver Luther: Jeg tror at jeg ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Kristus Jesus, min Herre, eller komme til ham. Bare et menneske som kjenner seg selv kan virkelig bekjenne slik, ord som beskriver sannheten om menneskets åndelighet. Ikke av egen fornuft eller kraft. Mennesket har vært slik siden Adam, nakent og på flukt.

Hva er håpet for oss, vi som ligner Peter? Hva skriver Paulus? Paulus skriver til korinterne at Herren Jesus i den natten da han ble forrådt, tok et brød og brøt det. I den natten da han ble forrådt, det kan ikke sies sterkere. Ordene er valgt med omhu, gitt

som evangelium til oss, for å forkynne at Jesus gir seg selv til den som er som Peter. Evangeliet er ikke at du gir deg til Gud, men at han kommer til deg og gir seg selv til deg. Til hans bord kommer du, kneler ned, som den du er. Der gir han seg til deg, du får smake og se at Herren er god. Du reiser deg, med dine synder forlatt og fornyet i ditt liv med ham.

Peters avsløring blir ikke til hans undergang, det blir til hans nye liv. For etter sannhetens erkjennelse så trenger han en frelser. For Jesus er kommet nettopp for det, å frelse det som var fortapt.

I Peters mange møter med Jesus, etter hans oppstandelse, så ser vi en disippel som nå har fått sin oppmerksomhet rettet mot Jesus og ikke lenger har den rettet mot seg selv. Det er en kjærlighet og takknemlighet til Jesus som preger ham, han er i sannheten. Kjærligheten til Jesus fødes frem av å motta syndenes forlatelse, og ikke fra det vi naturlig tror, ved seier over synd. Kom til hans bord og motta hans gaver, livets brød, det er gitt for deg.

Jon Magne Sønstabø

Prest i DELK-menigheten i Bergen

Betraktninger rundt påske

Påske: Fullendelsen av Guds frelsesplan for menneskeheten

I bibelhistorien leser vi at israelittene blir slaver i Egypt. Faraoen vil ikke la israelsfolket få reise til det lovede land, Kanaan. Gud hjelper israelittene ved å sende uhyggelige landeplager over Egypt. Under den 10. og siste landeplagen skal alle førstefødte dø når dødsengelen kommer forbi. Israelittenes førstefødte skal bli spart ved at de slakter et årsgammelt lytefritt/feilfritt lam av hannkjønn og stryker blod fra lammet på de to dørstolpene og på bjelken over døren. Den jødiske påsken, pesach, betyr å gå forbi. Pesach er til minne om dødsengelen som gikk forbi husene der blod fra et slaktet lam var strøket på dørstolpen/-karmene, og der livet til de førstefødte blant israelittene ble spart.

Den kristne påsken handler også om blod, nærmere bestemt Jesu blod. Blod som Jesus utgav på et kors for snart 2000 år siden. Men hvorfor døde Jesus?

Mennesket må være uten synd for å kunne ha fellesskap med den hellige Gud. Gjennom syndefallet, Adams fall, blir mennesket syndig og dødelig (Rom 5,12.17; 1 Kor15,22). Syndefallet resulterte i at mennesket er atskilt fra Gud. Vi er alle rammet av Adams fall, uavhengig av hva vi måtte mene om det, og vi blir alle født med en såkalt arvesynd/grunnsynd. I tillegg synder vi i tanker, ord og gjerninger/handlinger. Vi kan sannelig si at et viss fruktslang har fått store konsekvenser! Det står ille til med menneskeslekten.

Gud har heldigvis en redningsvei for oss. Han sendte sin sønn, Jesus, til jorden ved at jomfru Maria ble med barn ved Den hellige ånd (Gal 4,4). Hun fødte himmelens kongesønn. Gud ble menneske (inkarnasjonen) og kom til oss i Jesu person (Joh 1,14). Jesus var både Gud og menneske i sitt jordeliv og levde det perfekte liv – uten synd (Matt 4). Jesus kom for å gjøre det mulig for oss å få fellesskap med Gud igjen, og hans menneskelige vesen gjorde at han kunne være vår stedfortreder (Heb 2,14-17). Gjennom å lide og dø på et kors gjorde Jesus opp for menneskehetens synd og skyld. Hans død på Golgata var til soning/betaling for menneskets synd og skyld. Gjennom Jesus kan vi bli forsonet med Gud (1 Joh 2,2; 2 Kor 5,19; Joh 1,12). Hans blod tildekker synden eller visker den bort, om du vil. Gud ser ikke synden hos et rettferdiggjort menneske, da Jesu blod tildekker den. Jesus er vårt lytefrie/feilfrie påskelam som ble slaktet én gang og for alle og som bærer verdens synd (Joh 1,29).

Påskedag viser Jesus at han virkelig er Guds sønn ved at Gud reiser ham opp fra de døde (1 Kor 15, 17-20). Gud anerkjenner Jesu verk som gyldig. Jesus seiret over djevelen, synden og døden (Kol 2,15). Frelsesverket var fullført og Gud tar Jesus opp til seg igjen førti dager senere (Kristi himmelfartsdag). Jesus gav lovnad om at vi ikke skulle bli igjen som foreldeløse barn. Den tiende dagen etter himmelfarten (den femtiende dagen etter påskedag) sender Gud Den hellige ånd (pinse) (Joh 14,16-28; Apg 1,8).

Gjennom å tro og ta imot Jesus blir vi rettferdiggjort og går fri ved Guds kommende dom. Harmonien, som opprinnelig var i Eden, skal bli gjenopprettet. Gud skal skape en ny himmel og en ny jord. De rettferdiggjorte skal få være sammen med ham som har skapt oss og frelst/reddet oss i evigheten, og alt skal være godt! Evigheten – jeg blir svimmel av tanken. Tenk at det er en evighet i vente. Den mørke og alvorlige skyggesiden er Guds vrede/straff. Bibelen forteller at de som ikke tror på Jesus, skal straffes i evigheten (Matt 25,46) sammen med djevelen og hans engler (Matt 25,41). Det fortelles grufullt om helvetes ild (Matt 5,22) og om et sted der man skal gråte og skjære tenner (Matt 13,42).

Jesus ønsker å være mellommann mellom Gud og menneske for alle, men vi må selv aktivt takke ja. Vi blir rettferdiggjort utforskyldt av Guds nåde gjennom Jesus Kristus (Rom 3,24), av han som er verdens eneste redningsmann (Apg 4,12). Guds frelse er gratis, og vi slipper å gjøre oss fortjent til den. Da er det håp for meg! Ingen klarer i seg selv å gjøre seg fortjent til frelsen. Det holder å ta imot gaven. Gaven som er verdens største og beste nyhet!

”Har Gud virkelig sagt (...)?” sa slangen/Satan i Edens hage. Satan var opprinnelig en engel/budbringer for Gud, men som gjorde opprør mot Gud og fra da av ble Guds motstander. Slangen er i verden fremdeles. Måtte vi klare å stå djevelen imot, bevare troen og ha blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender.

Med ønske om en gledelig påsketid!

Lars Egil Jakobsen
DELK Kristiansand

Åse Næss i Halden meldte seg inn i DELK i juni 2013. I tillegg til å være med i barnearbeid i Normisjonen i Halden og i DELK Østfold, driver hun blant annet en bibelgruppe i DELK-regi i Halden. Gruppen fungerer som en diakonal gruppe, hvor flere har rusproblemer og psykiske lidelser. Gruppen samles hver tirsdag i Det Grønne Hus - DGH - som de får disponere gratis av pinsemenigheten. Og det er her «cola og høye smørbrød» kommer inn.

I tillegg til å drive bibelgruppen er hun frivillig medarbeider en dag i uken på DGH, som er en kafé for mennesker som sliter. Åse er også misjonskontakt for Stiftelsen M28, det vil si arbeidet til misjonær Lise Rudvin i Pakistan. – Åse har et sterkt misjonsengasjement, ikke minst for muslimer, sier Boe Johannes Hermansen, DELK-presten i Østfold. – Det er ikke diskvalifiserende i Guds

rike å kjenne seg svak, sier Åse. – Og det er viktig at alle bidrar med sitt, det enhver har mulighet til. Bibelgruppen på DGH begynte med at Åse ønsket et lite fellesskap i Halden med bønn og bibellesning. – Jeg ville gjerne invitere dem som befinner seg i randsonen, som kanskje har en barnetro. De som går i kirken ujevnt og ikke er med i et fellesskap eller en menighet. Rent tallmessig et stort potensial i Halden, sier Åse. Det ble naturlig å be med mennesker fra kafeen. Slik startet gruppen på DGH, og BoJo foreslo å ha det definert som diakonalt arbeid.

Samarbeid med Pinsemenigheten
Pinsemenigheten i Halden, som eier og driver Det Grønne Hus, sa ja til å starte en bibelgruppe. De ønsket at den skulle drives i DELK-regi. – Huset får blant annet mat fra butikker i byen, og derfor er det gratis servering, forteller Åse. – De som har ansvaret for kafeen

på formiddagen, sørger for å sette igjen smørbrødfat og litt kaker til oss. Vi koker kaffe og setter fram cola. Det er populært. Det kommer vanligvis 8 til 12 personer. Enkelte er veldig trofaste, selv om troen er svak. Det har en verdi i seg selv å møte opp. Lederen for DGH deltar så ofte han kan, og har med seg gitaren.

Åse er svært fornøyd med samarbeidet med pinsemenigheten, og de gangene Åse ikke kan komme, er det lederen i DGH som leder bibelgruppa.

«Jeg tror ...»

Bibelgruppa har noen faste punkter på programmet hver gang, nemlig trosbekjennelsen, bibelfortellinger og Fadervår. – Vi ønsker velkommen, deler ut ark med stor skrift til alle og leser trosbekjennelsen. På den måten lærer alle trosbekjennelsen, og det styrker troen å si «Jeg tror ...». Vi leser høyt fra Bibelen, og satser på innholdsmettede

– Det styrker troen å si «Jeg tror ...» sier Åse Næss i Halden

og bilderike fortellinger både fra Jesu liv og fra Det gamle testamente. Vi avslutter med å dele ut et nytt ark med «Fadervår», og vi ber bønner og velsignelsen sammen. Opplegget skremmer ikke, og det er veldig holdbart.

– Jeg brenner for de som kanskje er kristne, men som står i fare for ikke å komme til himmelen. Mange mennesker former sin egen religion basert på fornuften, og tror at alt er bra. «Vi lever tross alt i 2016», sier det. – Men man kommer ikke til himmelen av å leve i 2016! Sier Åse som har vært søndagsskolelærer i 20 år.

– Hvorfor meldte du deg inn i DELK?

– Jeg har vokst opp i Den norske kirke og gikk på søndagsskole og gudstjenester, var speider og deltok i ungdomsarbeid i Røa menighet. Jeg gikk også på Kristelig Gymnasium i seks år. Senere var jeg med i Studentlaget og deretter et par år i Den evangelisk lutherske frikirke i Trondheim. Jeg er veldig takknemlig for den helhjertede innsatsen prestene la for dagen den gangen. På Røa var det Rolf Olsen, Ola Rypdal og Hans Grydeland som arbeidet sammen. Når det var frisdag, gikk de gjerne i kirken likevel. Det er kanskje ikke så vanlig nå lenger, da det kan synes å ha blitt et større skille for prester mellom arbeidstid og fritid.

I Halden menighet hadde jeg en del oppgaver under gudstjenesten som dørvert, dåpsvert og tekstleser. Jeg satt også i menighetsrådet. Til slutt opplevde jeg det som helt umulig og rett ut pinlig å representere kirken på denne måten.

Det skulle være visitas, og biskopen sto frem i lokalavisen og ga sin tilslutning til fri abort, samliv før ekteskapet, gjengifte, homofilt samliv, og var avbildet sammen med en imam. Hadde menighetspresten stått opp offentlig og holdt frem hva Bibelen sier om disse tingene, hadde det vært greit, men han gjorde det ikke.

Gjennom sommerstevnene til Foreningen for Bibel og bekjennelse, FBB, ble jeg kjent med Boe Joh. Hermansen, Ragnar Andersen, Jan Bygstad og flere andre gode forkynnere. Jeg hadde tenkt at jeg skulle begynne i Halden Frikirke hvis det ble vanskelig i Dnk, men Frikirken sier ikke

lenger nei til kvinnelig prestetjeneste og eldste, og da er de nok ute på glattisen. DELK ble derfor et godt og naturlig valg, selv om det er litt reisevei til Råde.

– Får du til å invitere med deg andre til menigheten? Og hva tror du er sperrene for at ikke flere kommer til DELK?

– Det hender at jeg får med venner eller familie på gudstjeneste i Råde. Når det er gudstjeneste i Halden, kommer det også enkelte fra bibelgruppen. Det å bli med til kirke er gjerne resultatet av en prosess over tid. Forteller Åse.

– Da kan det være lettest å først invitere til en mindre gruppe i nærmiljøet. Det oppfordrer jeg gjerne andre i DELK til å gjøre også! Det gjelder å legge lista lavt nok. Jeg har tro på et enkelt konsept med høytlesing fra Bibelen som kjernen i møtet. Det oppfattes ikke som avskrekkende. Så vil den fortrolige samtale, bønn og forbønn komme naturlig etter hvert. Da kan et møte eller en nattverdsgudstjeneste bli neste trinn.

DELK ukjent for haldenserne

– Det er en utfordring at DELK praktisk talt er ukjent for haldensere. Det at DELK Østfold nå har lagt noen av sine gudstjenester til Halden, har mye å si for å være en menighet å regne med for folk. Det er faktisk mange som synes det er fint med den innholdsmettede og høytidelige gudstjenesteformen. Andre opplever at det er vanskelig å konsentrere seg. Det fine med DELK er at man kan være trygg på at det er bibeltro forkynnelse og imøtekommende mennesker. Vi må huske på å ikke dømme folk etter hvordan de ser ut. Folk er forskjellige.

– Du har gått i DELK Østfold et par år nå. Hva tenker du er de største utfordringene dere har som relativt nystartet menighet?

– Jeg håper at det kommer i stand et godt barne- og ungdomsarbeid. Det er mange flotte barn i menighe-

Åse Næss er født i april 1962, bosatt i Halden, er gift, har to barn og er utdannet sivilingeniør.

Etter at hun meldte seg inn i DELK i 2013, har hun tatt initiativ til en bibelgruppe i DELK-regi i Halden. Den fungerer samtidig som en diakonal gruppe hvor de fleste er plaget med rusproblematikk og psykiske lidelser.

I tillegg er Åse med i barnarbeid i Normisjon, og i DELK i Østfold har hun søndagsskole flere ganger i semesteret.

ten, men vi klarer ikke å gi dem nok alderstilpasset trosopplæring. Kristendomsundervisningen i den offentlige skolen er svak, og massemedia og internett trekker både oppmerksomheten og lydhigheten bort fra Jesus. Barnedåpen forplikter, sier Åse.

– For meg er det dessuten en utfordring å bli kjent med folk i menigheten, for det er så mange nye, og vanskelig å oppfatte hvem som er der for første gang. Jeg ser heller ikke bort fra at menigheten snart trenger større lokaler!

Hun avslutter med et ønske om å få tid til å starte en lokal bibelgruppe for unge med nedsatt funksjonsevne.

Tekst og foto: TFR

Bli kjent med DELKs styreleder

Kåre Solberg
er styreleder i DELK.

For de som ikke kjenner deg, hvem er Kåre Solberg?

– Jeg er født i Holmestrand og vokste opp der og har vært medlem av DELK i alle år. Jeg gikk på barneskole i Venneborg – en skole som nå er nedlagt, og

bygningen er også solgt i forbindelse med sammenslåing av tre menigheter i Nordre Vestfold. Jeg er utdannet ingeniør og arbeider i dag med prosjektutvikling av bygg og bygningskonstruksjoner.

Kåre er gift med Marit, de har fire barn og seks barnebarn og bor på Reve-tal i Re kommune.

– Jeg trives med organisasjons- og styrearbeid, sier Kåre. Som forteller at han kom tidlig med i politikken. Først lokalt i gamle Våle kommuner og senere i Re kommune som er en sammenslutning av Ramnes og Våle kommune. Kåre har deltatt i kommunestyret og formannskap i flere perioder og vært medlem av diverse råd, styrer og utvalg.

– Jeg har vært representant i fylkestinget i Vestfold og var fylkesleder for KrF i Vestfold for noen år siden og dermed også medlem av KrFs landsstyre i de årene. I tillegg var jeg ordfører i Våle kommune fra 1995-1999. En krevende, men svært hyggelig jobb og en lærerik periode av mitt liv.

Kåre forteller at han er og har vært styreleder og styremedlem i flere selskaper i privat og offentlig sammenheng. En erfaring som er god å ha med seg som styreleder i DELKs hovedstyre.
– Det har opp gjennom årene også blitt

Hovedstyret godkjente DELK Kristiansand menighet – Vi håper på vekst i Kristiansand

Sentrale medlemmer i DELK Kristiansand menighet: fra venstre Rune Østerberg, Lars Egil Jakobsen, Arne Fedeler, Irene og Leif Skåra.
Foto: Boe Johannes Hermansen

en del andre komiteer i DELK – leder av misjonskomiteen, eldste i menighet gjennom noen år og med i skolestyrer.

– Hva er hovedstyrets viktigste oppgaver?

– Hovedstyret har flere oppgaver, og det er vanskelig å plukke ut den viktigste. Men noen av hovedstyrets oppgaver er å sørge for at DELK har en organisasjon som ivaretar lover og forskrifter, tar vare på sine ansatte, sørger for en god og sunn økonomi, forvalter innsamlede midler på en god måte og er det organet i DELK som er ansvarlig overfor offentlige myndigheter. Det er hovedstyret som er registrert i Brønnøysund og som myndighetene forholder seg til.

– Hva er de største endringene ved den nye styringsstrukturen, nå endelig vedtatt av GF 2015?

Rolf Ekenes, Den største endringen er at oppgavene i ledelsen av kirkesamfunnet er delt. Rådsmøtet, som består av alle prester og eldste, er kirkesamfunnets øverste organ når det gjelder åndelige eller læremessige spørsmål. Rådsmøtet samles to helger i året og behandler da

sine saker i møter som varer fra fredag ettermiddag til lørdag ettermiddag. Hovedstyret behandler alle øvrige saker som skal behandles i et kirkesamfunn i Norge i dag.

– Hvordan er styrets sammensetning?

– Hovedstyret har syv medlemmer. Tilsynsmannen er ett av medlemmene, og seks medlemmer velges av Generalforsamlingen. Geografisk kommer medlemmene fra Oslo, Bergen, Telemark og Vestfold – en god geografisk spredning. Hovedstyret er sammensatt av personer med mye god og nyttig kompetanse og lang livserfaring. For en organisasjon som DELK, hvor veldig mye av arbeidet i kirkesamfunnet skjer på frivillig basis, er det en velsignelse at så mange mennesker er villig til å bruke fritid og dele sin erfaring til det beste for DELK. Dette har jeg tenkt på flere ganger – utrolig gledelig at så mange mennesker stiller opp og bidrar. Det er grunn til å rette en stor takk for all innsats fra frivillige og ansatte i kirkesamfunnet, skolene og misjonen slik at denne organisasjonen fungerer på en god måte.

– Hvordan kommer sakene til DELKs hovedstyre?

– Mange av sakene kommer til hovedstyret fra komiteer, råd og utvalg. Sakene kommer også fra administrasjonen som registrerer saker og melder disse inn. Det er slik at i en dynamisk organisasjon skjer det endringer, og vi må tilpasse våre interne retningslinjer og regler. Dette blir det saker av som skal behandles.

– Hvilke utfordringer støter styret på når man skal avgrense arbeidet mot f.eks. læremessige spørsmål?

– Jeg opplever ikke at dette er en stor utfordring. Hovedstyret er klar over sin rolle, og jeg mener vi har en god dialog med Rådsmøtet. Med den nye styringsstrukturen er styreleder og nestleder i Hovedstyret medlem av Rådsmøtet i tillegg til Tilsynsmannen som leder Rådsmøtet. Dermed er det sikret en tett og nær kontakt mellom disse organene og dialogen mellom Rådsmøte og Hovedstyret har de beste forutsetninger.

Sier Kåre Solberg til slutt.

Tekst: Jon Tore Lie. Arkivfoto: TFR

– Det er mange selv her på Sørlandet som ikke har et levende forhold til Jesus. I tillegg er mange urolige for den teologiske utviklingen i Den norske kirke. Vi ønsker å være et menighets-tilbud for alle grupper. Vi tror det er stor mulighet for å vokse her i Kristiansand.

Positive nabomenigheter

Det er Leif Skåra, konstituert eldste i den nyetablerte menigheten i Kristiansand, som sier dette. Nylig godkjente hovedstyret i DELK etablering av ny menighet i Kristiansand. Leif og hans kone Irene og tre andre sitter i den lokale ledergruppen for menigheten. Foreløpig har de Sødal bedehus på vestsiden av byen som sin kirke og forsamlingslokale. Fra de andre menighetene i området har de fått bare positive tilbakemeldinger.

– Vi sendte et brev til dem, både frikirkene og den lokale menigheten i Den norske kirke, og sa at vi starter ny DELK-menighet her. Vi ønsker et åpent og positivt forhold til dem og ingen krig og konkurranse. Det er nok ufrel-

ste å ta av og plass for oss alle. Vi har fått bare hyggelige meldinger tilbake hvor de ønsker oss velkommen.

– Hva er hovedgrunnen til at dere starter ny menighet i en by med allerede mange kirker og bedehus?

– Det er ingen tvil om at mange er urolige for utviklingen i Den norske kirke. Flertallet av de som har meldt seg inn hos oss, kommer derfra. Stadig flere ønsker menigheter som står tydelig på en bibelsk basis og har en både nåderik og utfordrende forkynnelse. For oss har DELK blitt en velsignelse, nå håper vi mange flere får oppleve det samme.

Søndagsskole viktig

Foreløpig er det bare et titalls mennesker som er innmeldt i DELK Kristiansand. Men gudstjenestene og søndagsmøtene samler allerede omkring 30 mennesker annenhver søndag – godt fordelt på eldre og yngre.

– Ja, selv om hovedtyngden er voksne og godt voksne, har vi en god spredning aldersmessig; også barnefamilier. Søndagsskolen er en viktig del av

gudstjenesten og møtene hos oss.

Leif forteller at de er opptatt av hvordan nå ut til lokalmiljøet omkring Sødal bedehus. I tillegg til en aktiv annonsering av møtene i lokalavisen, deler de ut løpesedler i nabolaget med invitasjon til barna til søndagsskolen – og de voksne til kirken. Han forteller at de får jevnlig henvendelser fra folk som ønsker å vite mer om DELK og den nye menigheten.

– De følger vi opp så godt vi kan. Så vil Gud vise hvor veien går videre. Vi har gode forhåpninger!

Sier eldste Leif – som foreløpig har prest Morten Askjer med seg i eldsterådet. Etter hvert vil de også få på plass egen prest.

– Det vil være viktig for oss, selv om vi ikke har økonomi til så stor stilling ennå. Men vi har noen tanker om hvordan få dette også i orden.

Smiler Leif Skåra, leder i det siste nye menighetstilskuddet på DELK-eika. Velkommen skal de være!

RE

Den ene og de mange

En langfredagsmeditasjon

Av Øystein Thelle

Når vi nærmer oss påskens beretninger, ikke minst Jesu lidelses historie, blir vi ydmyke. Kanskje særlig hvis en skal sammenfatte noen tanker i ord. Noen finner det for vanskelig. Fortellingene er dessuten så sterke at de bør få tale for seg selv. Jeg skjønner tankegangen. For egen del synes jeg likevel at det har vært godt å få litt hjelp og settes på sporet av hva det hele handler om. La oss i det følgende nøste litt i et par av trådene.

De mange mot den ene

Den ene. De isolerte ham. De tok ham, torturerte ham og kvittet seg med ham. Går det an å bli mer alene enn Jesus i disse forferdelige timer? Alene midt i mylderet.

Kaifas, den fremste av folket og prestskapet hadde talt: *«Det er bedre at ett menneske dør for folket enn at hele folket går til grunne.»*

På fredag, på den sjettede dag i uken, på menneskets skapelsesdag er menneskeheten samlet for å gjøre det av med den siste rettferdige.

Alene. Kongen de hadde hyllet palmesøndag, men ikke lenger vil vedkjenne seg. Folket tar hevn på ham som ikke oppfyller deres krav på deres premisser. Yppersteprestene kvitter seg med en konkurrent. Pilatus blir av med et brysomt kongsemne. *«Korsfest! Korsfest!»*

Den ene mot de mange. Men han forvandler udåden til kjærlighetsoffer. Alene bærer han frem offeret. Så har vi i grunnen allerede foregrepet neste moment:

Den ene for de mange

Den ene dør for folket, så det ikke skal gå til grunne. Ifølge Johannes døde Jesus på korset samtidig som påskelammet ble slaktet i tempelet. Påskelammet! Men hvem andre enn han tenkte på at det som hendte skulle bety et nytt eksodus, en ny påske med befrielse fra skyld og trelldom? Med lamets blod strøket på våre dører skal vi

skånes for dommen og gjøres fri til å gi oss på vandring mot det lovede land.

Ved korsets fot deler de hans eiendeler. Det var ikke mye å bli rik av. Men evangeliet vet at de skjulte rikdommer, forsoningens vidunderlige gave skal deles ut til alle folkeslag. Hans eiendeler deles i fire. Det er menneskehetens tall, tallet på de fire verdenshjørner. Han, den ene, dør for de mange.

Bare kjortelen forblir hel. Den er uten sømmer, vevd i ett stykke ovenfra og helt ned. For kostbar til å rive i stykker. Det gir minnelser om yppersteprestens kledning. Yppersteprestens! - han som bærer frem offeret på vegne av de mange.

Mange er kommet langveisfra til påskefesten. Jerusalem summer av ulike tungemål. Men for riktig å slå nederlaget fast, og dertil å gi folkets ledere en kilevink for deres blodtørstighet, lar Pilatus domspremissene, som skikken var, henge opp på korset over den domfelte: *«Jesus fra Nasaret, jødernes konge».*

Jesu motstandere krymper seg og protesterer. For oss er det en vidunderlig sannhet. Keiserens mann lar til og med sannheten kunngjøre på de tre verdensspråk. På latin – maktens og rettens språk. På gresk – filosofenes og dikternes tungemål. Og på hebraisk – religionens og paktenes morsmål. I vår babelske forvirring skal ingen behøve å være uvitende. Det er som et forvarsel om den verdensmisjon som skulle komme. For han er ikke bare jødernes. Han tilhører menneskeslekten. Den ene for de mange.

Så kan vi til sist føye et tredje moment til ettertanke: den ene gir seg hen

for å forene de mange

- for å forene de mange i seg.

«Når jeg er opphøyet over jorden, skal jeg dra alle til meg», hadde han sagt før krisen spisset seg til. Han skulle samle de mange til ett, de Guds barn som var spredt rundt omkring. Så ser vi noe av bekräftelsen også i vår tid. Ved korsets fot samles vi med Maria og Johannes,

Øystein Thelle (født 1939 i Kristiansand) er prest, organist og salmedikter. Han har hatt flere tillitsverv i organisasjoner innen Den norske kirke, og har blant annet sittet i Tunsberg bispedømmeråd og Mellomkirkelig råd. Han har skrevet flere salmer, og er representert i Norsk Salmebok, Salmer 1997 og Norsk salmebok 2013 med både egenskrevne salmer og oversettelser. Han er tidligere sokneprest i Tjøme.

og mennesker av alle slekter og tungemål, for å hylle den ene. Han forener oss i den ene kirke som er hans. Og hans siste vilje er at vi skal ta hånd om hverandre. Nestekjærligheten kjenner ingen grenser, men der finnes også en innbyrdes kjærlighet i Guds kirke, især når fiendtlige krefter er på ferde. *«Kvinne, det er din sønn. Det er din mor.»*

Takk, Herre Jesus, for din kjærlighet, du som på korset gjenløste verden!

Jesu kors, du dødens merke

William J Sparrow-Simpson, 1887:
Cross of Jesus, cross of sorrow.
Gjendiktet av Øystein Thelle

¹ Jesu kors, du dødens merke!
Her ble Kristi blod øst ut.
Se det menneske! Han lider!
Se, her lider himlens Gud!

² Gud av Gud før alle tider,
lys av lys før alt ble skapt,
stiger ned i jordisk svakhet,
og på korset gir han tapt.

³ Fra et himmelsk "Hellig, hellig
er vår Gud og overprest!" -
til en jord hvor hopen hånlige
brøler sitt: "Korsfest! Korsfest!"

⁴ Kongers konge så fornedret!
All sin herlighet til tross
måtte Guds enbårne bære
dommens tornekrans for oss!

⁵ Han som troner over engler,
bøyd seg for kallets krav.
Knust, elendig, gjort intet,
ble han lagt i fremmed grav.

⁶ Hvem kan lodde disse dybder?
Alt sitt eget ofret han.
Én for alle inn i døden -
Under over all forstand!

⁷ Så kan syndere frimodig
vise til hans liv og død.
Prøvd i alt og full av nåde,
kjenner han vår angst og nød.

⁸ Jesu kors, du livets merke!
Her blir Kristi blod øst ut.
Se, for mennesker han lider!
Se, her frelser Herren Gud!

Personalkomiteen En av DELKs viktige komiteer

Fra ett av personalkomiteens møter. Fra venstre Kåre Solberg, Rolf Kristian Andersen, Rolf Ekenes, Karin Heum og Venke S. Gjelstad. Varamedlem Helge Gunnerød var ikke til stede da bildet ble tatt. Foto: Boe Johannes Hermansen

Som navnet tilsier arbeider Personalkomiteen (PK) i DELK med personalsaker. DELK er arbeidsgiver for et antall ansatte som skal ivaretas på beste måte. Det gjelder prestene våre og de ansatte ved hovedkontoret og noen andre.

Komiteen må holde seg oppdatert på lover og regler som gjelder personalforvaltning (f.eks. arbeidsmiljøloven), og ha kontakt med andre organisasjoner og frikirker om saker av felles interesse.

Komiteen består av fire medlemmer, inkludert tilsynsmannen. De tre andre er valgt av hovedstyret. Økonomiansvarlig på hovedkontoret er også med på de fleste møtene, da mange av sakene som behandles, har økonomiske konsekvenser.

I den senere tid har gruppen spesielt

arbeidet med å få på plass en personalhåndbok. Lønssystemet er også under revisjon, og lønsvurderinger er en årviss sak som behandles i PK. I det siste er det også etablert en ordning med tillitsvalgt for de ansatte prester som er med i denne prosessen og andre saker som behandles.

PK er også involvert i rekrutteringsprosessen av nye medarbeidere og ved forflytning av prester mellom menigheter.

Komiteen avholder regelmessige møter, og i de senere år har det vært mange saker som har krevd en del møtevirkosomhet. I 2015 avholdt komiteen sju møter, hvorav ett var sammen med økonomiutvalget i DELK.

Tekst: Rolf Kristian Andersen

Misjon blant jøder? Israels plass i menighetens liv?

Fornyet og økt engasjement?

DELK har tidligere hatt drøfting av sin Israelsteologi. Dette førte til vedtak i misjonskomiteen og DELKs styre om blant annet å gi sin tilslutning til Den Norske Israelmisjons (DIN) daværende prinsipperklæring «For jøde først».

I forlengelsen av dette har DELK årlig bevilget kr. 10.000 fra sitt misjonsbudsjett til DNI, øremerket Caspari Center. Det har vært flere kontaktpunkt mellom DELK og DNI, både på lederplan og menighetsnivå. DNI har blant annet bistått DELK med planlegging av studietur for pastorer til Israel. Høsten 2015 deltok også tilsynsmann og to pastorer på Caspari Centers misnologikurs.

Misjonskomiteen drøfter for tiden om DELK bør fornye og utdype sitt engasjement for misjon blant jøder.

DNI har ulike arbeidsområder som

DELK gjerne kan involveres i. Det vil kunne være aktuelt å anbefale at menigheten velger en fast søndag i kirkeåret med særskilt fokus på det jødiske folk og misjon blant jøder. Bibelundervisning knyttet til dette tema kan gjerne også anbefales som del av menighetens faste undervisningsprogram. DIN har ulike ungdomsprogrammer i Israel som DELK kan rekruttere noen av sine unge til.

Også DELKs skoler kan fra år til annet tilbys misjonsprosjekt knyttet til misjon blant jøder, prosjekt som kan inkludere undervisningsopplegg om den kristne tros jødiske røtter.

DELKs Israelsteologi og forholdet til Jesustroende jøder, og til misjon blant jøder, bør trolig også gjennomtenkes på nytt.

Av Ulf Asp, misjonssekretær

Om den danske salmedikteren Vilhelm Birkedal

«Korset sto skjult mellom løv i det fjerne!»

«Jeg så Ham som barn med det solrike øye!» Slik begynner en salme som har stått i mange salme- og sangbøker i noen generasjoner, men som ikke synges så ofte lenger.

Jeg vokste opp på Oslos østkant på 1950-tallet, og min første erfaring med kirke og kristenliv fikk jeg i Grønland kirke, der jeg er både døpt og konfirbert. Jeg hadde allerede som svært ung en åndelig lengsel i meg, og jeg begynte derfor å gå i Grønland kirke da jeg var 10-11 år gammel. Der var det som om en helt ny verden åpnet seg for meg. Liturgi og salmesang og preken, sammen med de vakre glassmaleriene fremme i koret var alt sammen med på å gi meg en opplevelse av å ha kommet inn i Guds hus, og at det var han som talte til meg der. Det er nok ingen tilfeldighet at denne kirken ofte blir benevnt som Østkantens katedral.

Og det var her jeg lærte å kjenne salmen «Jeg så ham som barn med det solrike øye». På fine sommersøndager når solen skinte og lyste mot de vakre glassmaleriene i kirken, og presten med sin dype og malmfulle stemme leste ordene fra Bibelen og høymesseliturgen, og orgelets vakre toner fylte rommet, kunne selv en liten 10-åring fornemme Guds nærvær. Det får meg den dag i dag til å tenke på ordene av Paulus om at Gud som bød at lys skulle skinne gjennom mørke – han er den som også har latt det skinne i våre hjerter!

«Jeg så ham som barn med det solrike øye» var en salme som ble mye brukt i kirkene på den tiden. Selv om den også går på en enkel og iørefallende melodi, er den nok på vei ut av salmebøkene i dag. På mange måter synes jeg det er litt trist da salmen – som vi etter hvert skal se – har en så tydelig tilnærming til menneskelivet

fra barndom til alderdom.

Det første verset i salmen lyder slik:

*Jeg så ham som barn med det solrike øye
i regnbuens glans på de hjemlige høye.
Han kysset mitt kinn og vi lekte med
stjerne,
men korset stod skjult mellom løv i det
fjerne.*

Et helt spesielt særtrekk ved salmen er at Gud og Jesus ikke er nevnt med navn i noen av versene. Men at det likevel siktes til Jesus, er det ingen tvil om – selv om Jesus bare blir omtalt som «han.» Selv har jeg faktisk ikke tenkt over dette før jeg leste en omtale av salmen, så for meg har dette ikke vært noen innvending mot teksten i salmen.

I dette første verset møter vi altså Jesus sett med et barns øyne, i solglans og i sorgløs lek, mens korset likevel står der som en påminnelse, selv om det på dette stadiet ikke gir noen utfyllende forklaringer. Altså et sorgløst og sterkt bilde av lykkelige barn i lek og vennskap, men hvor det likevel skimtes noe mørkt i horisonten langt der borte. Jeg husker godt at denne formuleringen skapte en undring også i min tankeverden den gangen.

Forfatteren av salmen er Vilhelm Birkedal, en dansk prest som levde fra 1809 til 1892. Salmen skrev han i 1858, nær 50 år gammel. Han var fra et sted som heter Ålebækgård på Møn, en øy i Danmark som ligger sør for Sjælland. Faren forpaktet en gård der, - men døde da Vilhelm bare var 10 år gammel. Etter farens død ble han satt bort og vokste opp hos forskjellige slektninger, og endte etter hvert opp i et legehjem.

Det fortelles at det på gården som faren forpaktet, av en eller annen grunn var plassert et kors mellom to trær.

Dette antas å være bakgrunnen for formuleringen om korset som stod skjult mellom løv i det fjerne. Altså noe helt konkret, som også dannet bakgrunnen for formuleringen i det første verset på salmen.

Slik vokste den unge Vilhelm opp, og i 1829, 20 år gammel, tok han studenteksamen, og i en kort periode gikk han i apotekerlære ved Kong Salomons Apotek i København, men der sluttet han faktisk allerede etter 6 dager. Grunnen var at han hadde planer om å reise til Grekenland for å delta i frihetskampen der. Men venner fikk overtalt han til å droppe dette prosjektet, og istedenfor begynte han å studere teologi. Han ble cand.theol. i 1834, og i noen år var han lærer og kateket, før han ble gift i 1840. Han ble så sokneprest i Søndre Omme og Hoven, et sted i Syd-Jylland.

Brkedal utviklet seg teologisk som så mange andre i Danmark på den tiden til å bli grundtvigianer, og han ble etter hvert en høyt avholdt forkynner.

De to neste versene i salmen skildrer en ungdom og deretter en moden mann på vei videre i livet. Salmen har et sterkt selvbiografisk trekk, men uttrykker samtidig hvordan Guds kall oppleves for han i disse livsfasene. Her kjenner jeg også meg selv godt igjen, og jeg vil tro at de aller fleste som har levd en stund, vil kunne kjenne igjen mange situasjoner og stemninger fra sitt eget liv.

Disse to versene lyder slik:

*Jeg så ham som ungdom i livskraftens
morgen,
da ånden fløy høyt imot herlighetsborgen;
han vinket min sjel, og jeg glemte det lave,
hans ild kastet glans på forkrenkelsens
grave.*

*Jeg så ham som mann i den modnere sommer,
da synderen skalv for den hellige dommer,
da hjertet slo tungt, og mitt hode var senket,
og dødstanken strengt hadde livsmotet
lenket.*

En dag i 1847, mens Birkedal var prest i Søndre Omme, ble han plutselig syk mens han stod på prekestolen i Hoven annekskirke. Det var antakelig et hjerteinfarkt, og han kom seg egentlig aldri helt etter dette. Sykdommen la seg som en klam hånd over livet hans, selv om han dro både til Sveits, Tyskland og Norge for å søke hjelp. Det var etter at han kom tilbake fra disse utenlandsturene, at han skrev dette tredje verset om hjertet som slo tungt, og om dødstanken som strengt hadde livsmotet lenket. Han synger her helt klart om seg selv – ikke bare med bakgrunn i sykdommen – men også ut fra sin åndelige utvikling. Det sier han klart i slutten av det neste verset: «Først da lærte hjertet å favne den byrde som han har meg rakt, den forbarmende hyrde.» Klarere kan det vel ikke sies hvordan Jesu død på korset for våre synder ble en personlig erfaring i dikterens eget liv. Selv om ikke sykdom er noe Gud kaster på oss, har mange erfart at de nettopp i en sykdomsperiode har opplevd Guds kall på en spesiell måte, og at korsets evangelium har fått en ny dimensjon i livet.

Jeg forlater Birkedal her, og lar tankene gå ca. 25 år tilbake i eget liv. Vi begynner oss da på slutten av 1980 tallet. Jeg arbeidet i bank - var filialsjef og hadde en travel hverdag. Plutselig, som lyn fra klar himmel, kom bankkrisen som varte i flere år på slutten av 80- og begynnelsen av 90-årene. En helt ny situasjon oppstod for meg. Som mellomleder måtte jeg være med på å ta stilling til oppsigelse av ansatte – nære kolleger som jeg kjente godt og hadde et vennskapelig forhold til – samtidig som jeg hele tiden ikke kunne være trygg på min egen stilling. Dette ble en vanskelig periode i livet, og mørke skyer dukket opp i horisonten.

Ryenberget kirke var ny på denne tiden, og en dag leste jeg i Vårt Land at kirken på Ryen var innviet. Da fikk jeg lyst til å se den nye kirken, og om ikke lenge gikk jeg til en gudstjeneste. Det ble ikke den eneste, og i noen år

gikk jeg regelmessig til gudstjeneste på Ryenberget. Dette opplevde jeg var til stor hjelp i den vanskelige tiden, og en dag ble jeg møtt i en preken hvor disse ordene av Paulus stod sentralt: «For Ingen av oss lever for seg selv, og ingen dør for seg selv. Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til». (Rom 14,7–8). Gjennom dette fikk også jeg oppleve noe av innholdet av det neste verset:

*Først da fikk jeg kjenne hans salige nåde,
først da løstes korsets, forargelsens gåte,
først da lærte hjertet å favne den byrde
som han har meg rakt, den forbarmende
hyrde.*

Først mange år senere leste jeg i en biografi at Birkedal også under sykdommen klamret seg til ordet fra Paulus om at «enten vi lever eller dør, så hører vi Herren til». Derfor blir det helt samstemt mellom han og meg når han i neste vers fortsetter med å si:

*Først da fikk jeg sagt ham hva før jeg ei visste,
at han er den første og han blir den siste,
først da fik jeg sagt at med ham vil jeg følge
i liv som på dødens den rullende bølge.*

Litt vemodig er det å tenke på at denne salmen, som har gitt meg så mange gode opplevelser nå er i ferd med å forsvinne ut av salmeskatten. Vi som vokste opp på 1950- og 60-tallet var likevel heldige som lærte salmer utenat på skolen. Kanskje var det ikke alltid like lystbetonet med all puggingen, men jeg tror det er manges erfaring at vi setter stor pris på denne kunnskapen når vi blir eldre, og blir minnet om kjente strofer fra salmeskatten.

Da avslutter jeg her på samme måte som i det siste verset i salmen:

*Og en gang jeg ser ham når lyset nedbrenner,
da rekker jeg mot ham de segnende hender;
når hjertet står stille, og øyet vil briste,
da hilser jeg ham med et smil, med det siste!*

Av Fred Søndby

Schøller Parelus Vilhelm Birkedal (født 7. desember 1809, død 26. juli 1892) var en dansk prest og salmedikter.

Birkedal tilhørte grundtvigianismen, og han fikk i 1865 avskjed som prest på grunn av stillingstagen til den dansk-tyske krig.

I 1868 ble han Danmarks første valgmenighetsprest. Han skrev flere salmer, andaktsbøker og andre skrifter.

Kilde: Wikipedia

Møtelisten

Gudstjenester og søndagsmøter 2. kvartal 2016

Dato	Søndag	Prekentekest	Oslo	Nore	N. Vestfold	Tønsberg	Horten	Sandefjord
24.03.2016	Skjærtorsdag	Joh 13,1-17	UA n 17.00		MA n 7	JEA n 18.00	ER n	ER n 17.00
25.03.2016	Langfredag	Mrk 14,26-15,37	11.00		11.00	11.00	8.30	
27.03.2016	Påskedag	Joh 20,1-10	UA 17.00 n 1		MA 1	JEA 1	ER n 1	
28.03.2016	2. påskedag	Joh 20,11-18		BJH n 1		11.00		JeBj 1
03.04.2016	2.s. i påsketiden	1 Pet 1,3-9	11.00		11.00	11.00	JeBj 3	11.00
10.04.2016	3.s. i påsketiden	Mark 6,30-44	ER n		JaBy 7	JMS 3	11.00	11.00
17.04.2016	4.s. i påsketiden	Joh 14,1-11	11.00 7			11.00	ER n 4	MA n 3
24.04.2016	5.s. i påsketiden	Joh 17,6-11	KHE n 2		MA n 7	JEA 2		ER konf
01.05.2016	6.s. i påsketiden	Matt 6,7-13	KHE 3 konf	MA 7	11.00	11.00	11.00	11.00
05.05.2016	Kristi himmelfartsdag	Joh 17,1-5	11.00			11.00	KHE n 2	
08.05.2016	Søndag før pinse	Joh 16,12-15	JeBj n		11.00	JEA 7 konf	11.00	11.00
15.05.2016	Pinsedag	Joh 14,23-29	UA n 7		MA n 7	JEA n	ER n 1 17.00	ER n 1
16.05.2016	2. pinsedag	Joh 7,37-39		HN 1				
17.05.2016	Grunnlovsdag	Luk 17,11-19	15.00			JEA 5	MA 10.00	
22.05.2016	Treenighetssøndag	Luk 24,45-48	11.00		UA 7	11.00	11.00	JEA n 5
29.05.2016	2.s. i treenighetstiden	Joh 3,1-13	KHE/RE n 1		11.00	11.00	11.00	11.00
05.06.2016	3.s. i treenighetstiden	Mark 10,13-16	11.00		MA n 7	RE 7	11.00	11.00
12.06.2016	4.s. i treenighetstiden	Matt 9,35-38	11.00 7	MA	11.00	11.00	ER n 7	JEA n 7
19.06.2016	5.s. i treenighetstiden	Matt 18,12-18	KHE n 2		11.00	UA n 3	11.00	
26.06.2016	6.s. i treenighetstiden	Apg 9,1-19						St. Hans

NB! Endringer kan forekomme. Følg med i kalenderen for din menighet på www.delk.no

St. Hansstevnet 2016 – Jeg har kalt deg ved navn!

Årets St. Hansstevne finner sted på Gjennestad i Stokke lørdag 25. og søndag 26. juni, og store deler av programmet er allerede på plass.

Katrine Helland er også i år leder av programkomiteen, og hun trekker fram noen av de mange høydepunktene vi har i vente:
 – Årets høydepunkt blir sannsynligvis konserten lørdag kveld, spår hun frimodig. – Musikere og sangere fra hele DELK vil fremføre kjente og ukjente sanger og salmer. Konserten vil være i Skjee kirke. Det vil komme mer informasjon om tids-

Initialer = gudstjeneste kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/ fellesmøter

Porsgrunn	Skien	Sauherad	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Dato
AM n 18.00	JeBj n 18.00		JRD n 3	JaBy sn 1	JMS 18.00	BJH n 18.00		24.03.2016
11.00	11.00				JaBy	BJH		25.03.2016
	JeBj 1		JRD 1		JaBy	BJH n	11.00	27.03.2016
JEA 1						RA n		28.03.2016
11.00	JEA n 2		JRD n 2		JMS	BJH n		03.04.2016
JeBj n 2	11.00				11.00	BJH n	11.00	10.04.2016
11.00	JeBj 3	UA			JMS/RE	11.00		17.04.2016
11.00	11.00				JaBy	RA n	OE	24.04.2016
JeBj 4	11.00				AM	BJH n		01.05.2016
X	JeBj n X				JMS konf	11.00		05.05.2016
ER n 7	11.00		JRD n 3	JaBy n 1	11.00	BJH n	11.00	08.05.2016
	JeBj 1 konf				JaBy	BJH n		15.05.2016
UA 1			11.00			BJH n		16.05.2016
*	*							17.05.2016
11.00	MA n		OE n 1		JMS	RE n	RA	22.05.2016
MA 6		11.00			JaBy	11.00 **		29.05.2016
11.00	JeBj n 1		JRD n 2		JaBy	BJH n	11.00	05.06.2016
11.00	11.00			JeBj n 5	JeBj	BJH n		12.06.2016
JeBj n 2	11.00		11.00		JaBy	BJH n	AM	19.06.2016
stevne på Gjennestad								26.06.2016
	* Arrangement på Skauen kr. Skole kl 13.00							
						** Konfirmasjon i Alta v/BJH		

n – Nattverd sn – Skriftemål og nattverd

Sted for Gudstjenestene i Østfold:
se DELKs nettsider www.delk.no.

Initialer / navn:

AM

Arild Minnesjord

BJH

Boe Johannes Hermansen

ER

Erling Rantrud

HJS

Hans Johan Sagrusten

HN

Herman Næss

JaBy

Jan Bygstad

JEA

Jan Erik Askjer

JeBj

Jens Bjørnsgård

JMS

Jon Magne Sønstabø

KHE

Kristoffer Hansen-Ekenes

MA

Morten Askjer

OE

Ottar Endresen

RA

Ragnar Andersen

RE

Rolf Ekenes

UA

Ulf Asp

JRD

Jan Roald Dahlstrøm

Ofring til:

- 1 – Prestenes lønn
- 2 – Misjonen
- 3 – Lokalt menighetsarbeid
- 4 – DELKs skoledrift
- 5 – Nødhjelp
- 6 – Ungdomsarbeid
- 7 – Andre formål

punkt og billettsalg på nettsidene.

– I tillegg har jeg lyst til å trekke fram tre spennende seminarer, fortsetter hun: Skriftforståelse og skrifttroskap, Haugianisme anno 2016 og DELK og menighetsplanting.

– Nytt i år er at det også blir et eget seminar for ungdom. Her er ikke temaet helt på plass ennå, men det avdukes snart. St. Hansormen kommer med masse gøy for barna å være med på.

Åpningsmøtet blir klokka 11 på lørdag, og vi legger opp til god tid til lunsj, middag og de gode samtalene med DELK-

venner fra fjern og nær.

Det vil også i år bli mulighet for camping samt overnatting inne på Gjennestad. Program og annen praktisk informasjon vil bli løpende oppdatert på våre nettsider, delk.no, utover våren.

Følg med!

Tekst: Fred Arve Fahre

Foto: TFR (fra St. Hansstevnet 2015)

Erling Rantrud ny prest i Horten

Gud har en plan for kirken i Langgata

– Det er snart to år siden du ble ordinert som prest i DELK, og nå har du ansvaret for både Sandefjord og Horten menighet, i tillegg til lærerjobb på Gjennessad Vgs. Hvor henter du inspirasjon og krefter fra?

– Heldigvis har jeg ikke ansvaret for verken Sandefjord eller Horten menighet alene. Både eldsterådet på Moe og Menighetsutvalget i Langgata består av engasjerte, kloke, arbeidsomme og fine folk som gjør det mulig å være prest i to menigheter på en gang. Menighet er et fellesskapsprosjekt. Jeg har noen oppgaver og andre har andre oppgaver. Det gjør meg trygg. Jeg trives i begge jobbene mine. Både i lærerjobben på Gjennessad og som prest i DELK. Det er nok det enkleste for de fleste å ha full jobb på ett sted, men siden prestestillingen i Sandefjord og Horten ikke er 100 %, fyller jeg opp det resterende på Gjennessad, forklarer Erling Rantrud.

– Hvor får jeg inspirasjon og krefter fra? Han drar litt på spørsmålet og tenker seg om. – Det er det vanskelig å sette fingeren på. Når gode ting skjer, kanskje? Det liker jeg.

– Er det stor forskjell på de to menighetene?

– Ja, det er det. Alle DELK-menighetene har sine særpreg, og det er jeg glad for. Sandefjord har skole, konfirmanter, barn og ungdom, en litt friskere musikkstil og flere aktiviteter tilpasset ulike aldre. Horten har en høyere snittalder, og tilbudene utover søndag kl. 11.00 er tilpasset det. Jeg er allikevel mer opptatt av likhetene. Jeg opplever at begge menighetene har engasjerte medlemmer som er der fordi de liker å være der. Jeg kunne ha plassert Fil 4,5 på begge menighetene. – La alle mennesker få merke at dere er vennlige. Herren er nær.

Et annet fellesord for både Moe og Langgata er «Hjertevarme». Når jeg tenker på det, slår Ef 4,15 meg som enda bedre bibelvers for begge to. «Sannheten tro i kjærlighet!»

Erling Rantrud sammen med sin kone Gina. Foto: privat

– Hva ligger deg på hjertet, hva ønsker du mest av alt å formidle til menneskene i menighetene?

– Oi. Det varierer så veldig, men etter turen min til Cuba i april 2015 sammen med Bibelsselskapet og DELK-skolene har bibelbruk blitt veldig viktig for meg. Jeg har mye større tro på Bibelens kraft som trosskaper i den enkeltes kristenliv enn alt det jeg kan klare å formidle. Der har dere oppfordringen altså. La Bibelen ligge fremme, lett tilgjengelig, og les!

I tillegg til det ønsker jeg å formidle styrken i fellesskapet. Det er ikke lett å være kristen alene for seg selv. Menigheten er det andre stedet i tillegg

til Guds ord hvor du får næring til troslivet. Jeg er helt overbevist om at jo mer du er tilstede, dess mer får du tilbake. Dette gjelder både store og små. Jeg tror det er like avgjørende for en fireårings, en 17-årings og en 84-årings trosliv å være tilstede i menigheten så mye som mulig. Der får du mat, felleskap og omsorg, lys, luft og vann.

– Horten menighet ligger i en by, og medlemmene har vært klare på at det er der de hører til; har du noen tanker om det?

– Jeg synes det er flott at Langgata ligger så sentralt som den gjør. Vi skal være lys og salt i verden. Være der folk er. Selv om det ikke ligger helt i den norske kulturen å bare stikke innom en kirke vi går forbi, så gir be-liggenheten i Horten nettopp denne muligheten. Men vi kan kanskje gjøre en større jobb for at folk skal få vite om at vi er der. Jeg synes ikke Horten menighet skal gå noe sted. Det blir litt sånn «skomaker, bli ved din lest». Jeg tror ikke Gud er ferdig med kirken i Langgata riktig enda.

– Har du et bibelvers som betyr spesielt mye for deg?

– Flere og flere. Men både Jesaja 41,10, Salme 37,5, Kol 3,12-17 og til sist drister jeg meg til å slenge på Forkynneren 9,7-9. Dere får slå opp selv.

– Hva gjør du når du bare er Erling og trenger å lade batteriene?

– Peis, stol, kaffe og bok er nesten det beste i verden. Men det finnes heller ikke så mye bedre enn å sitte oppe i en blodbok med utsikt over Hardangerfjorden, klatre litt i en bergvegg i Sandefjord, gå på en ordentlig fjelltur med ungene eller sitte på bryggekanten sammen med Gina i Ny-Hellesund (farmors barndomshjem) og bare være.

Vi ønsker familien Rantrud Guds velsignelse over liv og tjeneste.

Tekst: TFD

Nå er de blitt fire

Misjonærhilsen fra Japan

Kjære dere!

Her i øst har vi hatt en god start på et nytt år. Brage Johan ble født den 2. januar litt før kl. seks på morgenen lokal tid. 3480 g, hvis noen lurte. Det er litt mindre enn norsk snitt for gutter. Men når han absolutt ville komme to-tre uker for tidlig, så er ikke det en overraskelse. Sykepleierne og legen derimot skvatt av vekt. Japansk snitt for gutter er visstnok 3000 g. Så guttungen var derfor skummelt stor. Men fødselen gikk fint, mor og barn har det bra. Storesøster er veldig veldig interessert og glad i Brage. Hun skal gyngje på vogga, hun skal klappe på han når han gråter. Vi må nesten be om få lov. Spør dere Eirin, så har Brage vært en klar suksess. Vi voksne er helt enige. Takk Gud for Brage!

Eirin har startet i barnehagen. Første desember fikk hun begynne i den lutherske barnehagen rett over veien fra oss. Eirin stortrives. Hun er eneste utlending. Noe som gjør at hun stadig blir min lærer i japansk. Her om dagen ville hun at jeg skulle tegne en sankakku.

– En hvafforno? Spør jeg, og ler.

– En sankakku!

– Hva er det da jenta mi?

– Sånn. sier hun og tegner en krusedull som ligner mest på en trekant.

– Åååja, sier jeg, og forstår ikke så mye. Jeg prøver å tegne omtrent som henne. Og hun er tålig fornøyd.

– Åssa en shikakku, pappa.

Jeg fatter ikke hva hun snakker om, men det er helt tydelig noe hun har lært i barnehagen, sammen med en drøss av sanger, det å stå i kø, og be fader vår på japansk.

– Åsså shikakku! gjentar hun engasjert. Jeg spør kona. Som tidligere japanskbarnehage-jente, kan hun det meste de snakker om der.

– En firkant! svarer hun. Og jeg forstår plutselig det jeg hører. San kan

Familien Alfsvåg Ekenes i Japan har blitt fire.

bety tallet tre, og shi kan bety fire. Eirin tegnet noe trekantlig, som da antagelig skulle være en trekant! Jeg prøver meg med en firkant, og Eirin blir storfor- nøyd. Jeg har lært to nye ord.

Med Eirin som trives i barnehagen, og en kone i permisjon, får jeg studert og jobbet som aldri før. Og godt er det. For dette halvåret skal jeg begynne å holde prekener på japansk. Jeg gleder meg veldig til å holde dem, og endelig få gjøre litt mer av det jeg kom hit for. Å skrive dem er en annen sak ... Hvordan forkynne så jeg faktisk sier det jeg tror jeg sier? Mye rart er blitt sagt om Gud av ferske misjonærer, helt uten at

de selv vet hva de har sagt. Det får bli en del av språkstudiet. Læreren min i bibelspråk skal lese gjennom før jeg holder dem, så det er jo en trygghet. Men dette kan gjerne huskes på i bønn.

Søndag 20. desember var det festgudstjeneste i Takaratsuka, menigheten vi i hovedsak skal jobbe i. Det var gudstjeneste med framføring av juleevangeliet gjennom korsang. Men det største var at vi hadde to dåp. Det er få dåp i kirka, så det er virkelig en jubel når det skjer.

Den første var ei mor på vår alder, kona til en i menigheten. Og etter at hun var døpt, bar hun fram sitt nyfødte barn, med far til barnet og bestemor som faddere. Da klokkeren, under kunngjøringene etter gudstjenesten, skulle ønske de velkommen til menigheten, så måtte hun ta seg pauser. Hun gråt slik av glede at hun ikke klarte å snakke. Det er veldig sjeldent å se en japaner gråte. Hun var ikke den eneste. Det var en enorm gledestund Takaratsuka. Og selv nå, når jeg skriver om dette til dere, så kan jeg ikke la være å få tårer i øynene. For dette er det største: Mennesker som får tro, får kjenne Jesus, og får ha frelsen. Det er så stort å se denne lille kirken her ute leve i dette, og så enormt stort å oppleve når nye får komme

og bli våre søsken og få himmelen som hjem. Takk Gud!

**Herren er konge!
Jorden skal juble,
fjerne kyster skal glede seg!**
Sal 97,1

Med velsignet hilsen
Torkel, Ingeborg Marie, Eirin og Brage
Foto: privat (i pøsende regnvær)

SØNDAGSSKOLEN I NORGE Jesus til barna

Irene Gundersen er glad i dukkene Julie og Jonas, i likhet med alle søndagsskolebarn.

SØNDAGSSKOLEN NORGE, er nå navnet på Norsk Søndagsskoleforbund som ble stiftet i 1889. Den første søndagsskolen vi kjenner til i Norge, var allerede i 1730-årene, og haugianere startet mange søndagsskoler ved inngangen til 1800-tallet. SØNDAGSSKOLEN NORGE er en frivillig organisasjon som driftes av gaver og kollekter. Den er landsdekkende, har grupper i sjømannskirker i utlandet, og samarbeider i Nordisk søndagsskolenettverk med Sverige, svensktalende Finland, Danmark og Island. DELK er en av SØNDAGSSKOLEN NORGEs samarbeidspartnere og har mange grupper innmeldt.

- Gratulerer med ny jobb, Irene Gundersen. Med et strålende smil og et smittende engasjement står hun med armene utslått midt i det lille kontoret sitt, i et av de små, røde husene på Gjennestad. Det står SØNDAGSSKOLEN NORGE på døra.
- Barnearbeidet har alltid ligget i mitt hjerte, sier i Irene, – det er mitt kall. Nylig har hun tiltrådt stillingen som konsulent i SØNDAGSSKOLEN NORGE for Vestfold krets. Hun har kristendom mellomfag, er utdannet ergoterapeut og har arbeidet med fagområdet barn. Irene tilhører DELK Sandefjord, hvor

hun sammen med mannen Gunnar, de tre barna og flere har vært med å bygge opp barne- og familiearbeidet i Moe kirke og skole.

Tar over etter Ragnhild Nærland

- Mange av oss kjenner din forgjenger Ragnhild Nærland som en levende, engasjert inspirasjonskilde og en pådriver til alt barnearbeid. Ja, for mange er Ragnhild Nærland selve Norsk Søndagsskoleforbund. Hvordan er det å ta over etter en slik bauta?
- Ragnhild er en fantastisk varm og glad person med stort fokus på å leve nær Jesus i bønn. Hun er ryddig og har vært veldig god på å bygge kontakter. Her var alt på stell, sånn sett var det lett å ta over. Hun har mye erfaring og er en inspirerende person. Jeg hadde fine opplæringsdager med Ragnhild. Så tar jeg over stafettpinnen, men seierskransen, den har Jesus vunnet. Ragnhild ga meg et klokt råd: Begynn alltid med et bibelord og bønn, her skal ingenting gjøres før det er bedt. Vårt kall er først og fremst å være nær Gud.

Det kommer noe nytt

- Hva går jobben ut på, begynner du å få oversikten?
- Jeg tror det, smiler Irene overbevisende. – Det er en veldig spennende

jobb! Jeg vil ha visjonen JESUS FOR BARNA høyt hevet og jobbe for dette på mange ulike arenaer her i Vestfold. Støtte og følge opp ved oppstart av nye kristne barnegrupper, besøke eksisterende grupper og gi alle de fantastiske lederne god oppfølging og opplæring i Sprell Levende. Det blir besøk på gudstjenester, menighets- og familiemøter, og SLUSH-kurs for unge ledere. Kan røpe at vi nå har mer å glede oss til, SØNDAGSSKOLEN NORGE ønsker å lage flere ressurser for trosopplæringen og familiegudstjenester i menighetene og kommer til høsten med et nytt nettbasert produkt.

Be med barna

- Er det noe du spesielt brenner for når det gjelder barnearbeidet?
- Ja, kommer det kontant. Jeg brenner for at stadig flere skal oppdage og ta i bruk «Sprell levende». Det er et flott undervisningsopplegg, som er godt, teologisk forankret i bibelfortellingene, og samtidig tar hensyn til barnas ulike måter å lære på. Og så brenner jeg for å be med barna. Det å be sammen, både voksne og barn er fantastisk.
- Hva er utfordringene i tiden fremover?
- Økonomi, rett og slett, både sentralt og lokalt. Det er virkelig et bønnetema.

Vi har nok også en jobb å gjøre der, for å få flere faste givere og bedrifter som kan støtte oss. For vi ønsker å nå lengre ut. Barna trenger Jesus. Det er viktig med kontinuitet i barnearbeidet. Søndagsskolen bygger relasjoner og gir barn et rom for refleksjon, et sted de kan snakke om vanskelige ting, som ikke nødvendigvis handler om tro. Søndagsskolen trenger forbønn, givere og ledere som med glede kan stå i tjenesten over tid.

En barnegruppe i gata

- Har du noen fremtidsdrømmer for Søndagsskolen?
- At flere barn kan ha en barnegruppe tilgjengelig i gata si, svarer den nye konsulenten engasjert. Mange som ikke er etablert i en menighet, vil sette pris på en kristen barnegruppe, hvor barna kan treffes en ukedag. Vi opplever at tro og verdier etterspørres i større grad, når samfunnet ellers blir mer og mer sekulært. Både søndagskolegrupper og andre kristne barnegrupper i ukedagene kan bli medlemmer i SØNDAGSSKOLEN NORGE og få økonomisk støtte.

Bibelen først

- Hva gir deg trygghet når arbeidsmengden er stor og bunkene på kontorpulten ser uoverkommelige ut?
- Svaret kommer rolig, kort og kontant:
- Nær Jesus. Bibelen først. Bønn først.

Guds ord er virksomt

- Har du et bibelvers som betyr noe spesielt for deg?
- Jesajas 55, 8-12a. Irene åpner Bibelen og leser ettertenksomt. Disse orda rommer løfter for oss, og for hva ordet gjør. Hun gjentar vers 10. – Man kan jo ikke se at det spirer med en gang det regner. Man må stole på at Guds ord holder, sier hun og leser vers 11.
- Har du en historie, eller er det småting som gleder deg i hverdagen?
- En av mine kolleger fortalte en flott historie. Dagens tekst var fra Matteus 18,21-35, om Peter som spør Jesus hvor mange ganger man må tilgi sin bror, om sju ganger er nok? Ikke sju, men sju ganger sytti, svarte Jesus. Mens hun fortalte denne bibelhistorien til barna, oppdaget hun to brødre som satt bakerst i flokken, de akte seg gradvis nærmere og nærmere hverandre, tilslutt satt de tett sammen og la armene rundt hverandre. Ordet ble sterkere enn uoverensstemmelsene, og de ble enige om å være venner. For bestandig.

Tekst og foto: TFD

Nei, det var ikke sånn, Sissel!

Sissel Bergan har skrevet bøkene om Musse Musegutt.

Ungene husket historiene Sissel Bergan fortalte, og derfor begynte hun å skrive ned. Nå kan du også dele de koselige historiene.

I et koselig hus i skogen på Søndre Berg i Tønsberg bor lærer og forfatter Sissel Bergan. I over 30 år har hun vært lærer i småskolen, de siste årene på Bjerkely i Undrumsdal. Hun har alltid vært glad i å skrive og husker godt boken hun laget til bestemoren sin da hun var sju-åtte år. Bøkene hun nå skriver, handler om Musse Musegutt og vennen hans Lasse, som skal begynne i første klasse. Hittil har hun utgitt to bøker om Musse Musegutt.

Jeg hadde en samtale med Sissel om bøkene hennes en kveld og var nysgjerrig på hvordan ideen til Musse Musegutt dukket opp?

- Jeg har arbeidet i småskolen over tretti år, og gjennom årene har jeg fortalt mange historier, spesielt om denne lille musegutt. Barn vil ofte høre historier flere ganger, og etter hvert gikk jeg helt surr i hva jeg hadde sagt, da fikk jeg høre: Sissel, det var ikke sånn det var! Så begynte jeg å skrive det ned. På Bjerkely ble jeg oppfordret av både elever og lærere til å gi det ut i bokform, men det lå langt inne, forteller Sissel.

Hun mener det er veldig viktig at barn blir lest for og at de leser selv. Mange barn sitter alene med mobil, pc og nettbrett. Når man setter seg ned med en bok, kanskje i armkroken til en voksen, får man den gode sosiale kontakten, tryggheten og roen til å danne sine egne bilder i hodet.

Hva er gode barnebøker?

Sissel forteller at det er jo det hun har forsøkt å skrive, da. Bøkene om Musse Musegutt er gitt ut i serien "Barnas diamanter" fra Liv forlag. Det skal være et godt språk både for høytlesing og for barn som leser selv. Det bør være noen hendelser som driver leseren videre, og det bør helst ende godt. Når det har vært noe skummelt i teksten, har noen barn spurt: – Den dør vel ikke? Da sier jeg: –Neida, den dør ikke, da har jeg jo ikke noe å skrive om! Sissel mener det er fint om barna kan lære noe fra bøkene om natur og miljø, gode holdninger, omsorg, trygghet og ikke minst vennskap.

Som kristen håper Sissel at leserne kan lede barna inn i samtale om musegutt, som er liten og redd i forhold til den store og trygge vennen sin, og sammenligne det med oss små mennesker i vårt forhold til Gud.

Uante ringvirkninger

Stor var overraskelsen da hun fikk vite at hennes bok kunne føre til engasjement for flyktninger. Garn fra Norge ble sendt til mottak i Mersin i Tyrkia der syriske flyktningkvinner skapte sin egen lille heklemus ut fra bilde på nettet. Heklemusene ble sendt tilbake til Sissel som selger dem. Hele beløpet går tilbake til kvinnene, og de er glad for hver krone. Da tenkte Sissel: – Kanskje jeg ikke skriver forgjeves likevel?

Blir det flere bøker fra deg?

Historiene er klare de, men om det blir flere bøker det får tiden vise.

Tekst og foto: Anne Karine Bekkedal

Skauen kristelige skole

Innsats for andre

De 22 elevene i valgfaggruppa «Innsats for andre» på Skauen kristelige skole har i år jobbet med innsats for ulike grupper. De har samarbeidet i mindre enheter og valgt ulike målgrupper å gjøre en innsats for. Blant annet har skolens SFO og barnehagen fått hjelp, videre har elevene samlet inn flasker, hjulpet til hjemme, passet barn, bakt og arrangert eldretreff på skolen.

Medelever

Valgfaggruppa «Innsats for andre» startet i 2016 med å gjøre en innsats for medelever i spisefriminuttet. De tre første ukene ble fordelt på småskolen, mellomtrinnet og ungdomsskolen. Elevene kunne velge mellom ulike aktiviteter: brettspill, tegning, høytlesning, fysisk aktivitet i gymsalen og fysisk aktivitet ute. Målet var at aktivitetene skulle være med på å bedre det sosiale miljøet på skolen.

Lokalmiljøet

Tidligere dette skoleåret jobbet elevene med å gjøre en innsats for lokalmiljøet. De valgte ulike grupper å gjøre en innsats for. Noen hjalp til hjemme med husarbeid og matlaging, noen passet barn, noen valgte å gjøre en innsats ved å samle inn penger til frivillige organisasjoner. Victor, Selma, Naomi og Tiril valgte å gjøre en innsats for flyktninger. De samlet inn 2200 kroner til Røde Kors. Pengene bestemte de seg for å gi til tegne- og skrivesaker til flyktninger på mottak. De hadde en lokal flaske-

innsamling og solgte boller og kaker på dørene i nærmiljøet og på butikken nær skolen.

Eldre

En mandag i desember arrangerte elevene julefest for eldre. De startet med at to av dem hadde en andakt, og de underholdt med sang og musikk, quiz og samtaler ved bordene, som selvfølgelig var dekket og pyntet, for servering må til når det innbys til fest. Kaker, riskrem med rød saus, kaffe og annet godt ble de eldre servert, og det var god stemning i musikkrommet denne mandagen.

Skolen

I disse dager gjør elevene i valgfaggruppa diverse praktisk arbeid for de ansatte på skolen. De lager start- og målbannere for småskolen, hjelper bibliotekansvarlig med plastring av bøker, rydder og vasker i skapene på kjøkkenet og vasker og rydder i utstyret på naturfagsalen.

Stort engasjement

Elevene liker valgfaget veldig godt. Flere av ungdommene gir uttrykk for at de håper det er mulig å velge samme faget til neste år også. Faglærer Katrine Sletten Haraldsen kan bekrefte at elevene viser at de liker faget gjennom engasjement og holdninger til faget.

Tekst: Ellen H. Bjerk

Foto: Skauen kristelige skole

Bjerkely skole

Best på hytte

Bjerkely skole vant konkurranse i Vestfold

I høst var 5.-7. klasse på Bjerkely med på en konkurranse som Skogselskapet og Sparebankstiftelsen arrangerte. Skolene som deltok, fikk gratis materialer og fikk låne en del verktøy.

På Bjerkely brukte vi mange kunst og håndverk-timer og en del andre timer til dette prosjektet. Noen har også snekret i friminutt og etter skoletid.

Vi begynte med å lage modeller av hvordan vi ville ha hytta. Så var det beregninger, materialvalg, saging og spikring. Noen tok bilder, og noen skrev logg. Her var det jobb til alle!

Vi ville gjerne ha ordentlige vinduer i hytta, og ved hjelp av en pengegave fra sanitetsforeningen i bygda kunne vi

Skolelunsj på

Her på Granly skole har vi startet opp med noe nytt dette skoleåret.

En dag i uka får elevene i ungdomsskolen tilbud om gratis «Skolelunsj». Hver mandag i lunsjtida serverer vi et varmt måltid i allrommet på skolen. Denne dagen trenger ikke elevene ha med seg egen niste. Hvert klassetrinn har hver sin uke som de får mat, og dette ruller gjennom hele skoleåret. Alle får servert den samme maten i 3 uker, så blir det ny meny de neste 3 ukene, og slik har det fortsatt gjennom året. Det henges opp en plakat hver fredag som forteller hvilket klassetrinn som får lunsj til mandag, og hva som er dagens meny.

bygging

kjøpe det.

I slutten av november var det høyti-
delig åpning med snorklipping, taler,
blomster til sløydlerer Per – og fin
reportasje i Re-avisa.

Alle ventet spent på resultatet av kon-
kurransen, og rett før jul kom beskjeden
om at Bjerkely hadde vunnet i Vestfold!
Vi hadde laget den fineste hytta!

Fredag 5. februar var det tid for
overrekkelse av diplom og premie – et
klasesett med verktøy.

*Tekst: Tore Slettvik
Foto: Bjerkely skole*

Reportasjen i Re-avisa finner du på:
[http://reavisa.blob.core.windows.net/
reavisa/2015/12/ReAvisa2015_10_TIL_
NETT.pdf](http://reavisa.blob.core.windows.net/reavisa/2015/12/ReAvisa2015_10_TIL_NETT.pdf)

Ryenberget skole Lese glede

**Ved Ryenberget skole har vi over en
periode hatt ekstra fokus på lesing.
Gjennom den nasjonale satsingen
«Ungdomstrinn i utvikling» har vi i
fellesskap blant annet utarbeidet en
gjennomgående leseplan.**

Leseplanen involverer alle lærere som
leselærere og hjelper oss å drive lese-
opplæringen på en systematisk måte. Et
av målene i planen er at elevene våre
skal oppleve og erfare lese glede.

Et av tiltakene for å få til dette er den
årlige litteraturfestivalen i februar. Vi
ønsker å være gode leseforbilder for
elevene våre, samtidig som vi utfordrer
foreldrene og elevene til å være det sam-
me. I løpet av festivaluken er det mange
små og store aktiviteter som bygger
opp under målet om lese glede. Vi har
blant annet forfatterbesøk, høytlesing,
stillelesing, lesetelt, lesehest, bokorm,

grilling, fellessamlinger og åpnings-
show. Dette året hadde vi også karneval
der elever og ansatte kledde seg ut som
en karakter fra litteraturens verden.

I år var vi så heldige å få besøk av en
av Norges mest populære krimforfattere,
Jørn Lier Horst. Han gav ungdomsskole-
elevene et spennende og interessant inn-
blikk i hvordan en krimforfatter arbei-
der, og han gav tips til hvordan skrive
god krim.

Litteraturfestivalen er ment som inspi-
rasjon til å få elevene våre til å lese mer,
bli bedre lesere og kjenne på gleden av å
lese god litteratur.

Tekst: Jørn Heggstad

Bildet viser leseteltet under
litteraturfestivalen på Ryenberget skole.
Foto: Ryenberget skole

Granly skole

Menyen varierer hver 3. uke. Det har
blitt servert ulike retter, som kylling-
salat m/div. pålegg og eggerøre, hjem-
melaget lapskaus, lasagne, taco-grateng,
grøt m/spekemat, taco-bagetter og kyl-
lingfilet m/bacon, pesto, salat og ris til.

Vi forsøker å lage det meste av mat-
retten selv, og ønsker at det skal være
både sunt, mettende og smakfullt!

I allrommet dekker vi på med servise,
glass og bestikk, slik at elevene kom-
mer til et «ferdig dekket bord». Dette
gjøres for at elevene skal få oppleve det
positive ved å spise god mat sammen
med andre, og at de opplever fellesskap
og samhold rundt et måltid. Ingen skal
behøve å sitte alene å spise.

«Skolelunsj» har blitt et populært
tiltak! Elevene er fornøyde og gir oss
mange gode og takknemlige tilbakemel-
dinger! De spiser svært godt - ingen går
sultne til neste time!

Stemningen i allrommet er behagelig
og hyggelig - det virker som elevene
koser seg, både med mat og en god prat!

Ansatte får også tilbud om lunsj, men
de må betale et fast beløp hver måned.
Til nå er det 12 ansatte som er med på
ordningen.

Vi håper dette er noe som vi kan
fortsette med fremover. Vi tror det betyr
mye for det sosiale miljøet på skolen.

Tekst: Brit Grødem Foto: Granly skole

F.v.: Marie Skjeldal Grytnes, Lisa
Cudrio og Ida Kristine Gunnerød.

Moe skole

En lærling i tjeneste

Rebekka Stålerød er lærling på Moe skole i Sandefjord. Foto: Moe skole

Rusler du nedover korridorene i småskolen og hører jubel og barnelatter fra klasserommet i enden av gangen, da kan du være sikker på at det er fordi lærlingen vår, Rebekka, er i sving.

På Moe skole er vi i gang med andre runde med lærling. Selv om det forplikter, både med hensyn til læringsmål, opplegg og undervisning, er både skole og menighet meget fornøyde.

Rebekka Stålerød er 20 år og har selv gått ti år på Moe skole før hun begynte på barne- og ungdomsarbeiderfaget. Deretter tok hun et år på Fjellheim Bibelskole i Tromsø. Hun har også vært to måneder i Bolivia der hun opplevde fattigdom og helt andre kår enn det vi har i Norge. – Etter en slik reise blir man takknemlig for alt det vi har, ikke bare for materielle goder, men fordi vi har kirkebygg og steder å trygt kunne dele Guds ord. I Bolivia opplevde jeg blant annet at man samlet seg i trange rom og satt på jordgulv, møbler eller kirkebygg hadde de ikke, forteller hun. – Slike erfaringer gjør at jeg har sluttet å ta noe for gitt, og så er det fint å kunne dele dette med barna her, slik at de forstår hvor heldige de er.

Nå er hun i gang med et to-årig lærlingløp på Moe, men synes ikke det er rart å være tilbake på skolen. – Jeg er jo her som voksen nå, og det er en trygg og trivelig arbeidsplass å jobbe på. Det eneste jeg må passe meg litt for,

er at jeg har mange relasjoner her. Jeg er jo i slekt med mange av elevene som går her, og med noen av lærerne, men så lenge man er bevisst på det, er det trivelig å ha kjentfolk rundt seg. Rebekka skryter av både arbeids- og elevmiljøet. – Jeg er takknemlig for å kunne få lov til å dele Guds ord med store og små, det er en viktig del av min hverdag her på skolen, det gjennomsyrrer både fag og hvordan vi møter menneskene rundt oss, presiserer hun.

I tillegg til å være lærling i skolen, jobber hun også i Søndagsskolen til Moe menighet som en del av lærlingoppgavene. Seks søndager i semesteret skal hun ha ansvar for Søndagsskolen.

– Kirken eier skolen, og det er fint å kjenne at det er en samhørighet der. At jeg får brukt evnene mine både i kirke- og skolesammenheng er bare en berikelse, sier hun. – Det er veldig spennende å kunne være med barn i oppveksten og se utviklingen deres når de blir eldre, og å være med å forme oppveksten deres. Samtidig er det godt å få jobbe for en kirke og kristen skole, sier Rebekka.

– Da kan jeg være med å formidle det aller beste jeg vet om. Jeg trives her og vil varmt anbefale det til andre ungdommer som vurderer det samme.

Rebekka stråler når hun forteller at hun skal gifte seg til sommeren. – Når jeg får barn, skal de gå her, Moe skole er et godt sted å være, legger hun til.

Tekst: Victoria Holte

Leire og dugnader våren og sommeren 2016

Sommerens barneleire

4. og 5. klasseleir

27. juni - 30. juni.

Hovedleder: Martha Baksås, telefon 478 50 680. Påmeldingsinfo blir sendt ut via skolene og lagt ut på delk.no/virksomheter/Bondal-fjellstue.

6. og 7. klasseleir

30. juni - 03. juli.

Hovedleder: Ikke klar ennå

Påmeldingsinfo blir sendt ut via skolene og lagt ut på delk.no/virksomheter/Bondal-fjellstue

Vårdugnad/vaskedugnad

For at fjellstua skal bli klar til en ny sommersesong, er det mye som må forberedes på vårdugnad og vaskedugnad.

I tillegg til de vanlige oppgavene på vårdugnaden i år håper vi at det møter så mange at vi kan få arbeidet videre med grillplassen utenfor lillehytta. Da er vi avhengig at dere Bondalverner stiller på dugnaden slik at vi får malt så mye som mulig denne helgen. Kanskje dere kan forsøke å utfordre folk som ikke har vært på fjellstua tidligere til å være med på dugnad. Da får enda flere mulighet til å bli kjent med fjellstua og kanskje få lyst til å benytte den ved en senere anledning.

Vi i styret håper på god oppslutning på vårdugnaden og vaskedugnaden.

Vårdugnad: 20. - 22. mai.

Vaskedugnad: 03. - 05. juni.

Påmelding til dugnadene gjøres ved å ringe Knut Bergan, telefon 33 31 69 14 eller 411 60 634

Leir for de over 50

Mandag 25. til fredag. 29.juli

Åndelig leder: Prest Boe Johannes Hermansen

Vertskap: Oddveig og Herman Næss
Påmelding til Oddveig, telefon 473 67 812 eller e-post oddveig.naess@gmail.com eller til Herman telefon 916 08 871.

Bibeldager på Bondal

Torsdag 11. til søndag 14. august.

Åndelig leder: Prest Jan Bygstad

Vertskap: Ikke klart ennå

Påmelding til Torill Askjer, telefon 975 86 692 eller e-post torill.askjer@gmail.com

Bondal på nett

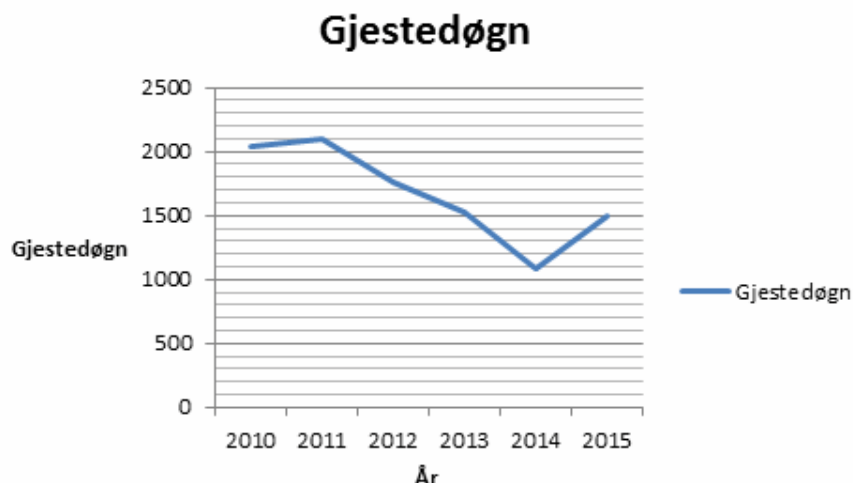
Gå inn på www.delk.no/bondal for mer informasjon og nyheter om fjellstua.

Bruk den flotte fjellstua!

Nedenfor er det en oppstilling over hvordan interessen for å leie fjellstua har utviklet seg de siste fem årene. Som dere ser har antall gjestedøgn de siste årene gått jevnt nedover til et bunnivå i

2014 på nesten halvparten nivået i 2010.

Det er vanskelig å finne enkle forklaringer på denne nedgangen. 2015 ble et langt bedre år sammenliknet med bunnåret 2014.

Formålet med fjellstua er å styrke det kristne fellesskap, fremme det åndelige liv og gi mulighet for sunn rekreasjon.

De siste årene har fjellstua blitt betydelig oppgradert både inne og ute.

Det er gode fasiliteter med blant annet dusjanlegg, nytt kjøkken, flott stue og spisesal. Fjellstua ligger der klar til bruk. Dermed er oppfordringen gitt, bruk den flott fjellstua både til organisert virksomhet og privat leie.

Støttemedlemskap og gaver

Vi minner om støttemedlemskap som koster 250 kr i året. Det har de siste årene blitt gjort betydelige forbedringer på Bondal.

Derfor er vi veldig takknemlig for støttemedlemskap og gaver. Det betyr

mye for økonomien, og gjør at vi kan holde utleieprisene på et moderat nivå.

Betaling for støttemedlemskap og eventuelle gaver kan sendes til konto nr. 2680 07 50503.

Leie Fjellstua?

Kontakt Ester Bettum på telefon 997 12 468 eller send en e-post til: ek-bettu@online.no.

Ester har oversikt over ledige helger og uker samt priser.

Vi oppfordrer menighetene til å benytte dette flotte og nyoppussede stedet til bibelgrupper, menighetsleire og samlinger av ulike slag.

Bondal fjellstue er også åpen for private arrangementer. Fjellstua har stor kapasitet i forhold til utnyttelsen i dag.

Gå inn på delk.no_Virksomheter_Bondal_fjellstue og benytt bookingoversikten for å se når fjellstua er ledig.

Spørsmål, kommentarer eller forslag

Har du spørsmål, kommentarer, synspunkter eller forslag angående Bondal Fjellstue? Kontakt en av de lokale kontaktpersonene, eller send en e-post til bondalstyret@delk.no.

Lokale kontaktpersoner for Bondal

HORTEN

Torill Askjer, tlf. 975 86 692
torill.askjer@gmail.com

OSLO

Bodil H. Thorsnes (varamedlem)
Tlf. 482 72 532
bodilthorsnes@hotmail.com

PORSGRUNN

Torstein Hvale (rådsmedlem)
Tlf. 35 51 32 77 / 922 18 970
torstein.hvale@sf.nett.no

SKIEN

Kathrine Rudsro (sekretær & styremedlem), tlf. 977 38 593
kathrinerudsro@gmail.com

NORDRE VESTFOLD

Tone Heian (styrerepr.)
Tlf. 33 06 08 87
tone.heian@hotmail.com

TØNSBERG

Kjell-André Bettum (styreleder)
Tlf. 954 50 814
kjellandre.bettum@delk.no

VEDLIKEHOLDSLEDER

Knut Bergan
Tlf. 33 31 69 14 / 411 60 634
knutbergan001@gmail.com

HUSMOR

Anita Gundersen
Tlf. 990 39 741
anigunde@gmail.com

Kurs for småbarnsforeldre på Bjerkely

12. januar var vi en fin gjeng med småbarnsforeldre som møttes på Bjerkely etter å ha blitt invitert av lokalmenigheten til småbarnsforeldrekurs. Kvelden startet med pizza og «bli-kjent-prat», deilig for travle småbarnsforeldre å komme til ferdig mat, helt uten forberedelser.

Et par fra menigheten hadde hentet pizzaen, serverte oss og ryddet opp. Etter pizzaen hadde Morten Askjer et innlegg hvor han delte forskjellige bilder og tanker som skulle symbolisere og definere temaer i forhold til barns plass i familien. Han snakket om hvordan barna «senser» alt som skjer i familien, og at vi ikke kan skjule noe ved å prøve å spille et skuespill. Han påpekte også at det er viktig at foreldre kan innrømme at de gjør feil overfor barna sine, og samtidig si unnskyld.

Barna er sarte og flotte skapninger som er totalt avhengige av foreldrene sine. Derfor er det viktig å reflektere over hva vi vil at barna skal lære og få som vaner selv. Det kan være ønsket om et aktivt bønneliv, forutsigbarhet i hverdagen, og hvordan de skal få trygghetsfø-

lelse ved forutsigbarhet.

Underveis var det åpent for spørsmål og samtale, og vi ble oppmuntret til å prioritere mest mulig tid med barna mens de er små. Vi ble invitert til samtale om utfordringer i hverdagen, og fikk mulighet for å lufte tanker og følelser ansikt til ansikt eller over telefon.

Kvelden ble avsluttet med samtale om løst og fast, både om det vi hadde hørt, og andre temaer vi ønsket å spørre noe om. Noen delte morsomme små historier fra artige ting barn kan se og si, basert på sine fine barneobservasjoner og refleksjoner i hverdagen.

Torgeir Døvik informerte om de forskjellige aktivitetene som finnes for barn og familier i menigheten, blant annet fritidsklubben Hvitveisen og familiekor. Vi delte tanker og drømmer om hvordan det nye bygget som skolen skal flytte inn i, kan brukes aktivt.

TAKK for en flott kveld! Jeg gleder meg alt til neste år, og håper vi blir enda flere som samles da. Dette var en uhytidelig kveld, hvor alle kunne føle seg hjemme.

Av Anne Laomian Gunnerød

Fra venstre: Simon Laomian Gunnerød, Benjamin Laomian og Anne Laomian Gunnerød.
Foto: privat

En gammel tradisjon holdes ved like på Ryenberget

I mange år har pensjonistene i Ryenberget menighet blitt invitert til julelunsj på skolen av 9. klasse. Selv om årets 9. klasse bare er tolv elever, valgte de å følge tradisjonen. Nesten 50 pensjonister kom forventningsfulle inn døren.

Klassen hadde jobbet med å lage mat, legge på fat og pynte siden det ringte inn til første time. I gymsalen hadde en gruppe satt opp stoler, bord og pyntet og dekket på bordene. Klokken halv tolv kom de første pensjonistene, og elevene var klare med det de skulle forberede. Rett før tolv strømmet elever med flotte matfat inn gymsaldøren

sammen med pensjonistene. Klokken tolv kunne toastmasterne, Sankeethan og Betlehem, ønske velkommen til årets julelunsj. Etterpå gikk de rundt og presenterte maten.

Å invitere så mange krever mye forberedelser. I 9. klasse har elevene «mat og helse». Ved å ha et stort selskap på skolen, får de en god, praktisk erfaring i å gjennomføre det. De fikk være verter og pensjonistene gjester. Det er også en flott måte å holde kontakten mellom skole og menighet.

Klassen hadde planlagt, bakt og forberedt mat i forkant. De hadde laget rundstykkene selv fra «scratch»,

som Sankeethan sa da han presenterte maten. Så fikk de servere maten, sitte sammen med pensjonistene og spise og prate. Til slutt fikk de rydde og vaske opp etter kalaset.

Mange elever gruet seg til at de skulle splittes opp og sitte blant pensjonistene. «Vi kjenner dem jo ikke, hva skal vi prate om?» Det gikk nok bra, for da gjestene gikk smilende ut et par timer senere, vinket smilende verter dem farvel. En av de som gruet seg i forkant, innrømmet at dette var både gøy og koselig.

Tekst og foto: Lars Brekke

Andreas Thorsnes valgt til eldste for en ny tre-års periode

Andreas
Thorsnes

Ryenberget menighet har valgt Andreas Thorsnes til eldste for en ny tre-års periode.

Det var et overveldende flertall som ble gitt, med 87 prosent av stemmene. Andreas har lagt bak seg en fem-års periode som eldste, og er den med lengst fartstid i eldsterådet i Ryenberget menighet.

Eldsterådet i Ryenberget menighet er svært takknemlig for resultatet, og gleder seg over at Andreas tar fatt på en ny periode.

Vær med å omslutte Andreas Thorsnes og familien i forbønn.

Tekst: TH

Foto: Einar Horsberg

Kommer ikke Underveis?

Eller kjenner du noen
som ikke får bladet i posten?

Ring telefon **33 35 93 50**
eller send en e-post til

underveis.abonnement@delk.no

Husk å melde adresseforandring!

Har du flyttet, eller vil du ha bladet
sendt til en annen adresse?

Ring telefon **33 35 93 50**
eller send en e-post til

underveis.abonnement@delk.no

Bruksendring godkjent og yrende aktivitet i Nordre Vestfold

Rett før jul fikk vi gode nyheter fra kommunen, først muntlig, men nå litt ut i 2016 har vi også fått det skriftlig bekreftet: Vi har fått godkjent bruksendring på industribygningen i Døvikveien 2.

Det satte fart i alle prosesser, og et myldrende liv i utallige smågrupper. Tollef Thorsnes har laget spennende utkast til altertavle og delt nyttig kunnskap om estetikk og helhet i kirkerommet.

Det er snekring og banking i bygningen flere dager i uka. To arbeidslag jobber hver sin kveld, pensjonister og de som har mulighet jobber på dagtid to dager i uka, i tillegg blir det nå dugnad på lørdager også. Første etasje skal romme kafeteria/skolekjøkken, gymsal

og kirke. Det er her det bygges nå, og planen er at julen 2016 skal feires i nybygget. Steinar Luhr, som driver eget bygningsfirma, er blitt frikjøpt en dag i uka og er faglig leder.

Vær gjerne med å be om beskyttelse for alle som jobber på dugnad, for det er mange ufaglærte som er i sving. Be for krefter og helse, for gode løsninger og viktige avgjørelser, men fremfor alt trenger vi be om at Guds vilje må skje, slik at bygningen kan bli til berikelse og velsignelse for mange, mange mennesker.

Du kan lese mer om prosjektet og fremdriften på <http://nordrevestfoldmenighet.delk.no>.

Tekst og foto: TFD

Fra venstre Eirik Thorvalsen, Mats Heum, Henrik Klubben, Anton Gunnerød, Bernt Kåre Wolden og Morten Askjer i en pause i dugnadsarbeidet.

De som jobber dugnad på kvelden, begynner gjerne med middag i brakka. Fra venstre Alf Henrik Engen, Steinar Luhr, Ole Døvik og Andreas Langsrud.

Feiring av jul og nyttår i Østfold

DELK-Østfold hadde et omfattende program i jule- og nyttårshelgen. Menigheten var samlet til høytidsgudstjeneste første dag jul i Missingmyra

bedehus, andre dag i Langli bedehus, og i Normisjonshuset i Halden var det gudstjeneste romjuls søndag.

Nyttårsaften ble feiret med fest i Missingmyra bedehus, og første nyttårsdag på kveldstid ble årets første gudstjeneste holdt, også i Missingmyra bedehus. Samme sted var det gudstjeneste 3. januar, på Kristi åpenbaringsdag.

Etter alle gudstjenestene var det kirkekaffe, første nyttårsdag var det kveldsmat. Bildet viser et glimt fra denne samlingen, med fornøyde deltagere rundt et av bordene.

Foto: Boe Johannes Hermansen

Gullkonfirmanter i Skien

Vi ble konfirmert i Skien, men gudstjenesten og samlinga var i Porsgrunn 25. oktober. Høytidelig og fint og med nydelig middag og kaffe og kaker på Skauen kr. Skole. Ingeborg Slaathaug kunne dessverre ikke komme. Morten Askjer hadde gudstjenesten, og han var med oss i selskapet utover ettermiddagen. Vi delte mange gode minner, og hadde det veldig hyggelig sammen!

Takk til bevertningskomiteen for nydelig mat og fin ramme rundt det hele!

Gullkonfirmantene som deltok på jubileumsfeiringen var: Rønnaug Solberg (Venheim), Bjørg Gunnerød (Semb), Per Asp, Bernt Andersen, Hans Kristian Reinholt, Torstein Haukvik, Knut Haukvik, Per Ole Lundekvam og Aage-Anton Bjørntvedt. Ingeborg Slaathaug var ikke til stede.

Vennlig hilsen Bernt Andersen

Foto: Ruth Andersen

Hauges fødselsdag 3. april

Velkommen til Hans Nielsen Hauges fødested på Hauges fødselsdag søndag 3. april! Stedet er Hauges Minde, Hans Nielsen Haugesvei 39, Rolvsøy.

Kl. 11.00 blir det gudstjeneste med nattverd v/Boe Johannes Hermansen. Etterfølgende varmrett og foredrag av leder for Haugeinstituttet, Sigbjørn Ravnåsen om "De haugianske vennsamfunnene og aktualiteten i Hauges forkynnelse". (Ingen påmelding)

Arr. DELK-Østfold menighet i samarbeid med Haugekomiteen i Østfold.
Velkommen til alle interesserte!

Boe Johannes Hermansen

50 deltakere på bibelfortellerkurs

Det årlige kristendomsseminaret som arrangeres for lærerne i DELK-skolene, var denne gangen et bibelfortellerkurs, som også samlet deltagere utenom skolen.

En kald januardag hadde både kristendoms lærere, prester, eldster og søndagsskolearbeidere funnet veien til Bjerkely skole i Re.

Anne Kristin Aasmundtveit fra Bibelselskapet (bildet over) inspirerte og motiverte og kom med mange konkrete råd og tips. Gjennom bevegelser, stemmebruk og fortellerteknikk gjorde hun bibelhistoriene levende. Det var lagt inn mye praktisk øvelse som også bidro til at dette ble en lærerik kursdag.

Jens Bjørnsgård hadde en åpningsandakt som pekte mot temaet, og fungerende tilsynsmann Morten Askjer oppsummerte dagen.

Flere damer fra menigheten serverte nydelig mat som ble satt stor pris på av deltakerne.

Tekst og foto: Tore Slettvik

Signe og Georg vel på plass i Nord-Afrika

Etter noen dager i hovedstaden bar det av sted opp i fjellene til byen vi bor i. Byen ligger på ca 650 m.o.h. Vi ble innlosjert privat hos en hyggelig engelsk ung dame. Så begynte jakten. Vi skulle ha sted og bo, vi skulle ha møbler, vi skulle finne oss språklærere, og vi skulle kjøpe bil.

Alt har ordnet seg. Signe sin språklærer er veldig flink og hyggelig. Min språklærer er veldig hyggelig. Vi har vært gjennom språkopplæring en gang før i Frankrike, og vet at ting er tungt i begynnelsen.

Vi har flyttet inn i en leilighet i første etasje i et hus hvor huseier bor i andre etasje. De er snille mennesker med fire smilende døtre som digger Eivind. De elsker barn i dette landet, og Eivind sjarmerer de fleste i senk.

Det skulle vise seg å være verre å skaffe seg bil. Men nå har det meste ordnet seg.

Teamet her oppe består av ti voksne fra fem nasjoner. De har tatt godt i mot oss, og vi kjenner det skal bli godt å slå ned teltpluggene her oppe i fjellene i alle fall for ett år i denne omgang.

Det har vært kaldt, og mye av problemet er at husa er bygd for å holde varmen ute. Innetemperatur har vært rundt 14 grader de siste ukene. Ute kan temperaturen komme opp i 17 grader på dagtid, men kryper ned til rundt 0 om natta.

Teamet er også vår kirke. Vi holder på for tiden å gå gjennom Apostlenes gjerninger på søndagene, og det slår oss hvilken strategi og metodikk Paulus brukte i sin tjeneste.

Vår utfordring er å finne balansen mellom å være for forsiktig og for vågal. Så langt vi vet er det to troende her i byen. De holder det skjult begge to - for stor risiko å gå offentlig ut med det.

Georg Stensland

Kirkekaffe i Bergen hver søndag

Det er mange i Bergen menighet som deltar og bidrar i smått og stort. Det er fast hver søndag at etter møte eller gudstjeneste serveres det kirkekaffe.

Mange stopper igjen for en liten prat, litt kaffe og noen kjeks. På bildet er menigheten i gang med å forsyne seg av deilige fastelavensboller.

Under kirkekaffen utveksles tanker om smått og stort, og ikke sjelden inviteres noen hjem til middag.

Når nye mennesker kommer til menigheten, er kirkekaffen en god anledning til å prate med dem og bli kjent med dem. Opplever de at de blir sett på denne måten, er muligheten stor for at de kommer tilbake.

Jon Tore Lie

Nye nettsider for Bergen og Horten

Nettsidene for DELK-menighetene i Bergen og Horten er lagt ut, og dermed har ytterligere to av menighetene i DELK også egne sider på delk.no.

Menigheten i Bergen har hatt egne nettsider i lengre tid og har nå tatt i bruk det felles designet som gjelder for DELK-menighetene, mens menigheten i Horten er på nett for aller første gang.

Dermed er møtekalenderen, nyhetsdelen og viktig lokal informasjon også tilgjengelig for alle medlemmer og andre interesserte i disse menighetene.

Klikk deg inn på fanen «MENIGHETER» øverst på www.delk.no, der finner du en alfabetisk nedtrekksmeny over alle menighetene i DELK.
TFR

Takk til Kleiven

Sentrale personer: fra venstre Boe Johannes Hermansen (prest), Odd Kleiven (avtroppende eldste), Haavard Kirkeng (ny eldste) og Morten Askjer (vikarierende tilsynsmann).

Under gudstjenesten i Missingmyra bedehus søndag 10. januar ble Odd Kleiven, Fredrikstad, takket for sin trofaste tjeneste som eldste i DELK Østfold fra oppstarten av menigheten og fram til nå. Det vil si i sammenhengende fem og et halvt år inkludert tiden som konstituert.

– Du er en stødig og sindig person med rik erfaring, og du har utført din oppgave som eldste med klokskap og visdom, sa menighetens prest Boe Johannes Hermansen i sin takketale. Han overrakte blomster og bok som et synlig tegn på stor takknemlighet.

Tekst: Boe Johannes Hermansen

Foto: Jorunn Hovland Hermansen

Spillkvelder på Ryen

DIGG er et tilbud til alle som er glad i spill og som kan tenke seg å tilbringe et par timer en fredag i måneden i en digitalfri sone.

Digg forekommer i form av at alle har med en digg og får forsyne seg en gang for de setter seg til et brettspill. Her er ingen iPad eller mobil. Åpent for alle aldre! Litt av poenget er at de voksne kan være tilstede sammen med barna og at vi gjør noe sammen! Det kreves ingen komité eller ledere, kun noen som har nøkkel til huset.

Vi har vært heldige og fått låne kirkestua på Ryenberget og har hatt mange koselige stunder der så langt. Besøket har variert mellom 10 og 30, og vi møtes hver første fredag i måneden.

Tekst: Katrine Helland

Foto: Egil Helland

Ny eldste i DELK-Østfold

Haavard Kirkeng (41) ble søndag 10. januar innsatt som eldste i DELK Østfold. Han er bosatt på Rolvsøy sammen med kona Kari-Anne og deres tre døtre. Haavard er utdannet gartner og har blant annet arbeidet i 13 år som fagsjef for gravferdtjenestene i Rygge. I dag er han medarbeider ved Tomasgården retreatsenter ved Kornsjø.

En kirkens mann

Han vokste opp i Kirkeveien nær Rolvsøy kirke. – Kirken har vært sentral for meg helt fra barnsben, gjennom barnekoret Canto og den store interessen jeg hadde for kirkeorgel, forteller Haavard. Det å vokse opp på Rolvsøy innebar også at man ble kjent med historien om «bygdas store sønn» Hans Nielsen Hauge. – Jeg har forfedre som levde i den vekkelsestradisjonen, og det ble også naturlig for meg å søke til det miljøet da jeg ble omvendt til Gud 17 år gammel.

Mange oppgaver

I tillegg til ledervet i en lokal misjonsforening, har Haavard vært søndagsskolelærer i 15 år og fritidsforkynner gjennom 23 år. Han har dessuten vært styremedlem i Østfold søndags-

skolekrets og leirleder. I FBB-Østfold har han vært nestformann. Fra midten av 90-tallet var han organistvikar i mange kirker i Østfold.

Fra høsten 2008 har han vært fast organist i DELKs menighet i Østfold, en oppgave han skjønner med iver og dyktighet. Han er også en god sanger. Han var konstituert eldste de tre første årene etter stiftelsen av menigheten i 2010.

En kreativ person som spenner vidt

Interessene er mange, alt fra veterantraktorer og blomster til sjelesorg. Og så stortrives han med skogsarbeide nå i vinterhalvåret. Han er en naturelsker som ofte legger ut på skogsvandring og utfarter til havet, gjerne med fotoapparat og bålkjele. – Stillhet og alenetid er avgjørende for meg, det gir rom for ettertanke, refleksjon og bønn, sier han.

– Hva med ditt kjennskap til DELK?

– Jeg hadde ei jente i klassen min på Gjennestad som hadde vokst opp i DELK, som fortalte om sin «kirke». Men det var først på midten av 2000-tallet da jeg begynte å abonnere på UNDERVEIS, og som deltar på «Forkynnerseminaret» i 2007, at jeg virkelig ble kjent med DELK.

Å bie eller gå?

Han legger til: – Flere av oss som vokste opp i Den norske kirke, opplevde den teologiske utglidningen mer og mer problematisk. Igjen ble sitatet fra DELKs oppstart: «Å bie eller gå» aktuelt for oss. Men jeg innrømmer at det var en lang prosess. Vi var glad i kirken, og jeg for min del, med stor interesse for kunst, opplevde det også vanskelig å forlate det sakrale kirkerommet. Men Den hellige ånd talte til meg: «Du kan ikke bli for interiørets skyld.» Vi var fem som utgjorde «innbyder-gruppen» som fra 2008 inviterte DELK til å holde gudstjenester i Østfold, og siden har det bare «ballet på seg», smiler Haavard.

Undring

– Hva har særpreget ditt kristenliv?

– Livet har vært en vandring og undring over Guds mangfoldighet og store rikdom i Guds kjærlighet åpenbart i Jesus Kristus. Jeg har vært igjennom sykdom, prøvelser og anfektelser, men gang på gang opplevd Guds omsorg igjennom bønnesvar og åndelige opplevelser som Herren har gitt til vekst og modning.

Jeg vil understreke at vekkelsestradisjonen helt fra Hauges tid har gitt meg et solid fundament. Bibeltroskap og forkynnelse til omvendelse og nytt liv har vært avgjørende for meg, og i særdeleshet det å ha Bibelen som norm for lære og liv.

– Jeg går inn i eldstetjenesten med ydmykhet, en kjenner seg liten ovenfor ansvaret. Tjenesten innebærer jo å lede, lære, utøve sjelesorg og våke over menigheten. I dette blir man aldri utlært, men jeg tror Herren gir visdom og styrke, avslutter Haavard Kirkeng.

Tekst: Boe Johannes Hermansen

Foto: privat

Kort fra Hovedstyret 19. november 2015 og 3. februar 2016

- **Det arbeides med** alternative ordninger for skolebidrag som bl.a. kan gi skattefradrag for givere og momskompensasjon for menighetene.
- **Skolesaker**
 - o under arbeid:
 - Mal for DELK-skolenes vedtekter.
 - Reviderte læreplaner for kristendom.
 - Reviderte retningslinjer for ansettelse ved DELKs skoler.
 - Organisering og struktur i eiendomsforholdene ved skolene.
 - o Instruks for skolerådet er godkjent.
 - o Tiltaksplan for lærerrekuttering er godkjent.
 - o DELKs kirkekaske tar kostnadene for skolekonsulenten inn i sitt budsjett.
- **Rolf Ekenes' fem-årsperiode** som tilsynsmann utløper i september 2015. Tilsynsmannsvalg settes i gang, første valgomgang avsluttes til påske.
- **I 2015 ble aldersgrensen** for arbeidstakere forandret, og DELK følger arbeidsmiljøloven.
- **DELK søker om** ordinært medlemskap i Norges Kristne råd, tidligere har DELK hatt observatørstatus.

- **Ny tilleggssangbok** blir etter all sannsynlighet ferdig til St.Hans.
 - **Det skal settes i gang valg på prest** i 50 % stilling i Porsgrunn menighet etter Arild Minnesjord, som blir pensjonist.
 - **Søknad om opprettelse** av Kristiansand menighet Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn godkjennes, og vi ønsker initiativtakerne Leif og Irene Skåra sammen med de andre medlemmene velkommen i DELK!
 - o Konstituert eldste er Leif Skåra.
- Venke S. Gjølstad, styresekretær*

Fra Solberg kirke til Solberg Atelier

Solberg Atelier i desember 2015.

Den gamle DELK-kirken ble oppført i 1873/74, og rett før jul i fjor åpnet Solberg Atelier i den gamle tømmerbygningen i Re.

Da tre av DELKs menigheter ble slått sammen, ble Solberg kirke for liten, men i stedet for å rive kirken slik planen var, ble bygningen kjøpt av Sonja og Tollef Thorsnes. Kirken ble avvigslet i 2012.

I dag er den gamle kirken forvandlet til et senter for kunst og musikk, og åpningen av Solberg atelier fant sted i

desember i fjor. Under åpningsarrangementet sa Hans Kristian Heum, som for anledningen representerte DELK, at bygningen hadde vært en gedigen flis- haug hvis det ikke hadde vært for Tollefs visjoner.

Det nyåpnede Solberg atelier var fylt med kunst og musikk flere helger i desember. Ett arrangement gjensto i denne omgang, og søndag 6. mars ledet Arve Amsrud og Thor Arvid Næss en musikkalsk opplevelse som ikke ble gjennomført i desember, nemlig «Fellesang med

hovedvekt på sanger og salmer fra den nye salmeboken for Den norske kirke».

Arve Amsrud er kollega av Tollef på høyskolen, og han har det å lede fellessang som interessefelt og faglig fordypningsområde. I tillegg til en kveld med musikk og sang fikk de som møtte fram, også anledning til å se hvilken fin jobb som er gjort med å restaurere den tidligere DELK-kirken.

Tekst og foto:: TFR

Rapport fra Rådsmøtet i DELK i desember

Rådsmøtet (RM) var samlet på Strand Gjestegård ved Sandefjord fredag 4. og lørdag 5. desember 2015.

Dette rådsmøtet hadde to temaer med eksterne innledere. Fredag foredro Arne Tord Sveinall fra Institutt for sjelesorg ved Modum Bad om «Å rives sakte i to.» Gudsrikearbeid i spenningen mellom menighet og familie, tjeneste og fritid. Det var nok flere som fikk noe å tenke på.

Lørdag var temaet «Høykirkelig, lavkirkelig, prest og lekmann, embete og tjeneste - men hvor er DELK?» Innledere var Kjell Olav Sannes fra Menighetsfakultetet og tidl. sokneprest Øystein Thelle. Konklusjonen må bli at DELK har både høykirkelighet og lavkirkelighet i seg. Men det er svært nyttig å få saken belyst fra tid til annen med slik faglighet som vi fikk denne gangen.

RM drøftet forholdet mellom RM og Hovedstyret (HS) – samarbeid og ansvarsdeling. Hovedstyret var med på denne saken. I hovedsak synes det som disse to organer fungerer godt sammen. Både RM og HS skal arbeide videre med momenter som kom fram i samtalen.

Det er en gruppe DELK-medlemmer i Alta som arbeider for å danne menighet

der. RM ble orientert av Karl Tore Øvergård som var deres representant. Saken vil bli mer behandlet senere.

Det forelå søknad fra en gruppe DELK-medlemmer i Kristiansand om å opprette DELK-menighet der. RM anbefalte overfor HS at denne menigheten opprettes. HS har i møte 3. februar besluttet det samme, og menigheten er nå opprettet.

Liturgikomiteen la fram et grundig gjennomarbeidet forslag til visse endringer av vår gudstjenesteliturgi. RM vedtok forslaget med noen endringer. Nattverdliturgien skal også bli revidert. Endringene blir innført når begge liturgier er ferdig behandlet og menighetene er gjort godt kjent med endringen. For mer innsikt i denne saken vises til referat fra RM.

RM behandlet nå de siste kristendomsheftene for småskolen og godkjente disse og anbefalte de til bruk i våre skoler. Hele serien med kristendomshefter for 1. – 4. klasse er nå godkjent av RM.

Retningslinjer for ansettelse i DELKs skoler har blitt revidert, og dette dokumentet ble anbefalt godkjent til bruk i våre skoler. DELKs grunnregler sier at

RM skal gi slik anbefaling for slike saker som angår våre skoler.

St. Hans-stevnet ble evaluert, og RM ble utfordret til å tenke framover – skal sommerens stevne for DELK utvikles mer? For 2017 forelå det forslag om å avholde DELKs Generalforsamling sammen med St. Hans-stevnet. Det er både pluss og minus ved et slikt opplegg. RM ber HS arbeide videre med forslaget om å prøve en sammenslåing. Dette vil menighetene høre mer om.

Et utvalg arbeider med spørsmål knyttet til samlivsetiske retningslinjer for tjeneste i menighet. RM hadde nå første rundes behandling av utvalgets arbeid. RM ber «gjengifteutvalget» fortsette sitt arbeid. RM ga en del føringer for det videre arbeid. Det tas sikte på et ferdig dokument i april 2016.

RM anbefaler HS å søke om ordinært medlemskap i Norges Kristne Råd (NKR). I mange år fram til nå har DELK vært observatør i NKR.

For mer innsikt henvises til referat fra RM som skal være tilgjengelig i kirkene. Neste RM er 8. og 9. april 2016.

Arvid Ludvigsen, sekretær for RM

Døpte	Født	Døpt	Menighet
- Ali Sokhanvarnia, Bergen	18.08.1998	15.11.15	Bergen
- Nahid Asadi, Bergen	13.01.1965	15.11.15	Bergen
- Filippa Mørken, Skien	13.10.2015	22.11.15	Skien
- Berntinius Daltveit, Skien	19.10.2015	06.12.15	Skien
- Atta Hoseini, Bergen	06.03.1970	13.12.15	Bergen
- Fatmeh Hadpurjarah, Bergen	01.07.1988	13.12.15	Bergen
- Baran Ghavamzadeh, Bergen	30.12.2012	13.12.15	Bergen
- Abdollah Navid Sharifi, Fjell	20.09.1982	13.12.15	Bergen
- Touran Karimi, Fjell	11.09.1973	13.12.15	Bergen
- Parya Azizpour, Fjell	02.05.2001	13.12.15	Bergen
- Nilia Karimi, Fjell	28.09.2013	13.12.15	Bergen
- Guy Donatus Amaya, Harstad	05.07.2001	26.01.16	Oslo

Døde	Født	Død	Menighet
- Reinert Thorvaldsen, Skoppum	1941	30.11.15	Nordre Vestfold
- Anne Synnøve Schjønhaug, Tjøme	1931	05.12.15	Oslo
- Gunnar Slaathaug, Lunde	1923	11.12.15	Skien
- Grete Slettvik, Tønsberg	1926	31.12.15	Tønsberg
- Reidun Asora Horn, Våle	1944	05.01.16	Nordre Vestfold
- Kirsten Edit Borghild Agnalt, Skiptvet	1922	19.01.16	Østfold

Antall innmeldte: 15. Antall utmeldte: 6.

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK)

DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

DELK holder følgende bekjennelseskriterier for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske

- Den augsburgske konfesjon

- Luthers lille katekisme

DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

DELK har ca. 3.400 medlemmer fordelt på lokalmenigheter i Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Rogaland, Hordaland og Østfold.

Bank-kontoer for gaver til DELK

Husk at det skattefrie beløpet er øket til 25000 kr fra 2016!

Gaver **med** skattefradrag til kirkebygg i Nordre Vestfold menighet eller til menighetsbidrag i Skien eller Porsgrunn menighet, settes inn på konto 3000 24 91210.

Skattefrie gaver ellers settes inn på konto 2420 22 11085.

Det kan være gaver til prestenes lønn, misjonen, eller prosjekter bestemt av menighetene selv.

Gaveformål **må** nevnes hver gang.

Første gang du bruker ordningen, **må** navn og personnummer oppgis, senere er det nok med bare navn.

Se også www.delk.no og klikk deg inn på Gaver til DELK.

Gaver **uten** skattefradrag kan gis direkte til:

- DELKs misjonsarbeid: konto 2400 19 51439
- Kirkebladet «Underveis»: konto 3000 27 13949
- Bergen menighet, kirkebygg: konto 3000 23 00512
- Dalane menighet, evangelisering: konto 3270.67.14080
- Nordre Vestfold menighet, ny kirke og skole: konto 1503 51 15541
- Skien menighet, kirkebygg: konto 1201 45 87746
- Sandefjord menighet, skolebygg: konto 3000 24 20259
- Tønsberg menighet, kirkefornyelse: konto 1638 26 21437

DELKs misjonærer / utsendinger

Gunn og Bertil Andersson med barna Benjamin, Rebecca og Jonatan, bor i Vest-Mongolia, i Khovd. Bertil er seniorrådgiver på feltet med hovedfokus på samarbeid med den nasjonale kirka. I dette inngår blant annet veiledning av kirkas pastorer og undervisning på kortidsbibelskole i Darkhan. I tillegg er han rådgiver for stedlig representant i NLM. Gunn arbeider deltid som lærer ved den norske skolen i Khovd. Etter nyttår vil hun konsentrere seg mer om litteraturarbeid samt kvinnearbeid i menigheten. Andersson avslutter sin periode i juni 2016.

Blogg: www.femandersson.wordpress.com
Epost: bertilgunn@egil.net

Signe og Georg Stensland har reist ut til et land i Nord-Afrika.

- E-post: signe.minnesjord@gmail.com
- E-post: georgstensland@hotmail.com

Ingeborg Marie og Torkel Alfsvåg Ekenes med datteren Eirin Helene reiste til Japan i slutten av august i 2016. Brage Johan ble født i Japan 2. januar i år. Perioden er på seks år, og de to første årene er det språkopplæring.

Blogg: www.tonbotidende.com
Bruk følgende e-post adresser:

- Til Ingeborg Marie: imajanoma@gmail.com
- Til Torkel: tae@nms.no

Husk

- å BE for våre misjonærer og utsendinger, følg med på deres blogger, og send dem gjerne en hilsen.

- at du kan BLI FAST GIVER til DELKs misjonsarbeid gjennom din egen nettbank til konto 2420 22 11085.

Må merkes: "Gave til misjon".

DELKs menigheter, kirker, skoler, kontaktpersoner og adresser

DELKs HOVEDKONTOR

Åslyveien 19, 3170 Sem
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Rolf Ekenes
Telefon: 900 91 562
E-post: tilsynsmannen@delk.no

MENIGHETER, KIRKER, PRESTER OG ELDSTE

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
Jan Bygstad, prest Bergen og Sotra
Telefon: 932 64 642
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 970 87 699
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no
Gunnar Johnstad, eldste
Telefon: 918 86 929
E-post: gjohnst@online.no
Jon Tore Lie, eldste
Telefon: 952 95 554
E-post: jotol@online.no

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
Vidar Klepsvik, eldste
Telefon: 450 43 319
E-post: vklepsvi@online.no

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Jan Roald Dahlstrøm, prest
tlf. 467 65 734
epost: jan.roald.dahlstrom@delk.no
Jan Hetland, eldste
Telefon: 907 43 877
E-post: jan.hetland@dabb.no

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
Erling Rantrud, prest
Telefon: 916 42 047
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L Ludvigsen, kontaktperson
Telefon: 920 17 522
E-post: john@ludvigsen.no

Kristiansand, Sodal bedehus

Morten Askjer, fung. prest
Telefon 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Leif Skåra, eldste
Telefon 957 87 680
e-post: leif@skaara.net

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Ivar Haug, kontaktperson
Telefon: 905 25 326

Nordre Vestfold, Døvik kirke

Døvikveien 4, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Torgeir Døvik, eldste
Telefon: 482 72 792
E-post: tdovik@gmail.com
Kåre Solberg, eldste
Telefon: 920 33 761
E-post: ks@kremar.no
Eirik Thorvaldsen, eldste
Telefon: 458 82 463
E-post: eirthor@gmail.com

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Ulf Asp, prest
Telefon: 916 70 827
E-post: ulf.asp@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 906 28 073
E-post: khe@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Telefon: 954 74 800
E-post: elisabeth.fehnolsen@delk.no
Egil Helland, eldste
Telefon: 913 15 555
E-post: egil@egil.net
Andreas Thorsnes, eldste
Telefon: 911 70 395
E-post: andreas@urbania.no

Porsgrunn, Borgeskogen kirke

Åmotbakken 4, Porsgrunn
Arild Minnesjord, prest
Telefon: 35 50 18 55/916 14 371
E-post: arild.minnesjord@delk.no
Gunnar Hvale, eldste
Telefon: 995 10 126
E-post: gunnarhvale@hotmail.com
Rune Høvås, eldste
Telefon: 930 03 573
E-post: rune.hovas@sf-nett.no

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
Erling Rantrud, prest
Telefon: 916 42 047
E-post: erling.rantrud@delk.no
Terje Simonsen, eldste
Telefon: 415 15 141
E-post: terje.simonsen@delk.no
Hans Åge Guren, eldste
Telefon: 920 49 270
hans-aage@hotmail.com

Sauherad/Midt-Telemark,

Akkerhaugen kirke
Norsjølia 6, 3812 Akkerhaugen
Se Skien

Skien, Borgenheim kirke

Grensegaten 73, 3714 Skien
Jens Bjørnsgård, prest
Telefon: 928 49 725
E-post: jens.bjornsgard@delk.no
Fred Arve Fahre, eldste
Telefon: 414 74 218
E-post: fredarve@hotmail.com
Fredrik Minnesjord, eldste
Telefon: 404 13 542
E-post: fm@brevini.no
Magnus Minnesjord, eldste
Telefon: 473 99 900
E-post: minnesjord.holding@gmail.com

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
Jan Erik Askjer, prest
Telefon: 976 62 727
E-post: jan.erik.askjer@delk.no
Erik Gjelstad, eldste
Telefon: 930 09 981
E-post: ergjelst@online.no
Svein Minnesjord, eldste
Telefon: 957 28 082
E-post: s-minnes@online.no
Anders Rønningen, eldste
Telefon: 942 42 226
E-post: ronningenanders@gmail.com
Østfold, Missingmyra bedehus
Missingmyrveien 6, 1640 Råde
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 996 12 822
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Haavard Kirkeng, eldste
Telefon: 932 53 715
E-post: hkirken@online.no

GRUNNSKOLER

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Re: Bjerkely skole

Hengsrudveien 662, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3714 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole,

Postboks 70 Lofts-Eik, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

By-leir for årets konfirmanter

Av ulike grunner falt valget av sted for årets fellesleir for DELK konfirmentene på Ryenberget skole og kirke i Oslo.

Vi hadde lyst til å invitere konfirmentene til by-leir i hovedstaden. Ville fasilitetene i skole og menighet oppfylle kravene til leir-følelse hos konfirmentene? Ville dette la seg gjennomføre i praksis? Det var mange ting som måtte tenkes igjen-på forhånd, men vi tror det meste var tenkt på da vi åpnet dørene for de ca. 45 konfirmentene og ti lederne som var påmeldt!

Fredag kveld ankom bussen med 14-15 åringerne fra Vestfold og Telemark. Ungdommene ble fordelt på to gutterom og to jenterom, og lederne plasserte seg på litt mindre grupperom.

Kirkestuen var gjort om til spiserom og kirkefoajeen til «mingleplass». Gymsalen ble umiddelbart tatt i bruk. Utrolig hvor fort en blir kjent når en gjør noe sammen!

Det første måltidet ble inntatt, og så var det tid for å bli ristet sammen og enda bedre kjent, gjennom gruppesamling, lek og andre aktiviteter.

Vi avsluttet kvelden med samling i

kirken og ord for kvelden, før natteroen senket seg over Ryenberget ca. en time over midnatt!

Lørdag gikk programpostene slag i slag, her var det lite tid til hvile. Av dagens aktiviteter kan nevnes bibeltime og gruppesamtale, Ipadrace, taco-middag, kanonball i gymsalen, gudstjenesteverksted m/kor, og felles lek i gymsalen. Igjen avsluttet vi dagen i kirken, med ord for kvelden, stillhet og bønn.

Fire timer av lørdagen var satt av til Ipadrace, det trenger kanskje en nærmere beskrivelse? Konfirmentene var delt inn i seks lag og utstyrt med en mini Ipad. På den var oppgaver av alle slag fordelt på et kart over Oslo sentrum. Lagene skulle konkurrere mot hverandre i bymiljøet, hvor logiske, praktisk og teoretiske oppgaver ventet. Mange ble direkte løst i «appen», ved f. eks. å ta et bilde eller en film. På en av postene måtte lagene løse fysiske utfordringer for å få poeng. Utvilsomt det mest engasjerende og morsomste høydepunktet på lørdagen! «Vi løp rett og slett gjennom Frognerparken, Slottsparken, Karl Johan og til Operaen

etter en Ipad», som en av konfirmentene litt humoristisk uttrykte det. Sjelden har vi fått med oss så mye av byen på så kort tid. På kvelden var de ulike bildene og videoene satt sammen til en film. Den skapte stor begeistring!

Søndag hadde vi feiring av gudstjeneste sammen med Ryenberget menighet i fokus. Det ble en flott nattverd-gudstjeneste med innslag og medvirkning av konfirmanter og ledere.

Etter kirkekaffen stod det rydding og lunsj på programmet.

I tre-tiden rullet bussen nedover kirkebakken, med fornøyde deltakere inni og en ivrig vinkende Oslo-gjeng stående utenfor!

Det ble en helg full av gode opplevelser, nye venner og gode minner. Mange uttrykte at leiren var viktig for konfirment-tiden og et viktig «stoppested» for tro og liv på veien videre.

Blir det gjentakelse neste år, tro?

Tekst: Elisabeth Fehn Olsen

Foto: Lars Brekke